STAR WARS

ULTIMUL JEDI

AVERTIZĂRI ÎNTUNECATE

JUDE WATSON

JUDE WATSON

STAR WARS

SERIA ULTIMUL JEDI
AVERTIZĂRI ÎNTUNECATE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
The Last of the Jedi: Dark Warning
2005

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Se apropia tot mai mult. În câteva minute, avea să-i zărească.

Obi-Wan Kenobi privi din cabina de pilotaj a crucişătorului aflat la sol, în timp ce Boba Fett cerceta metodic portul spațial aglomerat al Gemenilor Roşii, căutându-şi prada. Jediul văzu silueta compactă a lui Fett cum se deplasa de-a lungul rândurilor de crucişătoare spațiale, casca sa rotindu-se în timp ce el şi dispozitivele sale de supraveghere observau totul.

Obi-Wan putu vedea că Fett se mişca după un tipar care părea doar aleatoriu. Vânătorul de recompense trecea după fiecare a treia navă la rândul următor, apoi sărea un rând, se deplasa înapoi, apoi înainte pe rânduri alternative. Era un tipar complex de urmărit pentru o ființă obişnuită, dar incitant pentru un urmăritor excepțional ca Boba Fett... sau un Jedi ca Obi Wan. Pentru un observator, Fett părea să se plimbe în mod dezinvolt, dar în câteva minute ar fi verificat fiecare navă din portul spațial. Inclusiv pe cea a Jedilor.

Obi-Wan îl văzu pe tovarăşul său, Ferus Olin, privindu-l pe Fett din umbra cabinei de pilotaj.

— Mai avem cam trei minute, spuse Ferus.

— Două şi jumătate, îl corectă Obi-Wan.

Ferus şi Obi-Wan aterizaseră în portul spațial Gemenii Roşii cu doar câteva minute în urmă, împreună cu pasagerul lor clandestin, Trever Flume, în vârstă de treisprezece ani. Avuseseră de-a face cu Boba Fett pe planeta Bellassa şi erau foarte conştienți de abilitățile acestuia. În plus, mai avea cu el un alt vânător de recompense, D'harhan, un cyborg cu un tun laser neatractiv, dar letal, în loc de cap. Forțele de securitate Imperiale, conduse de Inchizitorul Malorum, îi angajaseră pe vânătorii de recompense pentru a-l prinde pe Ferus, eroul mişcării de rezistență de pe Bellassa.

Chiar şi în timp ce Obi-Wan bifa posibilitățile de evadare, îi venea să-şi dea palme pentru că se afla aici. Fusese pe Tatooine atunci când auzise că Ferus avea probleme – Tatooine, unde ar fi trebuit să rămână şi să-l vegheze pe tânărul Luke Skywalker. Obi Wan îl simpatizase întotdeauna pe fostul ucenic Jedi, care părăsise Ordinul chiar înainte să fie programat să treacă de teste – de fapt, se simțise uşurat că cineva care fusese atât de apropiat de Jedi încă mai era în viață. Dar oare salvarea lui Ferus era un motiv suficient pentru a risca să părăsească Tatooine? Obi-Wan fusese măcinat de indecizie... până când îl auzise pe fostul său Maestru, Qui Gon Jinn, care îi vorbise în sfârşit, grație antrenamentului lui Qui-Gon cu metodele Ordinului Whills.

Ce şoc avusese să audă vocea lui Qui-Gon şi cât de puțin surprinzător ar fi trebuit să fie faptul că Qui-Gon fusese cel care îi spusese să plece. Erau în joc lucruri mult mai importante decât Ferus, iar Qui-Gon îi spusese că trebuia să urmeze Forța

Vie… şi propriile sentimente.

Aşa că ajunsese pe Bellassa, se implicase în rezistență şi abia scăpase cu Ferus. Acum se afla la o jumătate de galaxie distanță de Tatooine, cu doi vânători de recompense pe urmele lui. Între timp, Inchizitorul Malorum se apropia de adevărul despre existența lui Luke şi a Liei, investigând Polis Massa, locul unde murise mama lor, Padme Amidala. Obi-Wan ştia că trebuia să-l oprească pe Malorum… dar mai întâi trebuia să se ferească de vânătorii de recompense aflați pe urmele lui. Nu se putea întoarce pe Tatooine până când nu scăpa de ei. Nu putea conduce pe nimeni la fiul ascuns al lui Anakin Skywalker.

— Hei, băieți? vorbi Trever. Părul lui albastru țepos părea să tremure de nelinişte în timp ce se uita de la Obi-Wan la Ferus. Nu vreau să intervin, dar n-ar trebui să plecăm cât mai repede de aici?

— O să ne urmărească, spuse Ferus. Şi nu avem cum să scăpăm de el în găleata asta. Avem nevoie de o altă navă. Nu se va sfârşi până când nu vom face rost de una şi nu vom pleca de aici.

— Corect, excelent, spuse Trever. Nu e nicio problemă. Lasă-mă doar un minut.

— Nu poți să furi una, îl avertiză Obi-Wan.

— Sigur că pot, spuse tânărul adolescent. Tot ce trebuie să fac este să ocolesc controalele de securitate inițiale ale aprinderii, apoi…

Obi-Wan ridică mâna.

— Atunci vom avea de luptat şi cu securitatea, nu doar cu Boba Fett. Trebuie să facem asta fără să provocăm vreo alarmă.

— Iată un concept nou pentru tine, puştiule, îi spuse Ferus lui Trever.

— Voi încerca să țin pasul, răspunse Trever cu un zâmbet.

În ciuda vârstei sale fragede, fusese cel mai priceput hoț de stradă din capitala Ussa de pe Bellassa. La numai treisprezece ani, controla o bună parte din piața neagră. Când lucrurile se încinseseră prea tare pentru el, se ascunsese în nava pe care Obi-Wan şi Ferus o folosiseră pentru a evada. Dar dacă atunci lucrurile fuseseră fierbinți ca un soare, acum erau fierbinți ca trei sori.

Obi-Wan, Ferus şi Trever îşi adunară repede trusele de supraviețuire şi se pregătiră să părăsească nava. Obi-Wan avu grijă să se acopere, chipul său fiind de nerecunoscut sub glugă. Nu voia să fie recunoscut de Boba Fett.

— Va trebui să încercăm un schimb. Şmecheria este, spuse Obi-Wan în sinea lui, în timp ce-şi ținea ochii pe silueta rătăcitoare a lui Boba Fett, să alegem nava potrivită. Şi pilotul potrivit. Trebuie să creadă că are parte de o afacere, dar afacerea nu poate fi prea bună, altfel va deveni suspicios.

— Mă întreb unde este D'harhan, spuse Ferus.

— Probabil că a rămas pe navă, ghici Obi-Wan. Ar atrage atenția securității.

Coborâră de pe navă şi se strecurară prin mulțimea morocănoasă. Noile reglementări ale Imperiului făcuseră ca înregistrarea să fie lentă, iar plecările erau adesea reținute în timp ce se făceau controale de securitate îndelungate. Piloții şi pasagerii se agitau, omorându-şi timpul până când numerele lor erau afişate pe un ecran uriaş aflat deasupra. În acel moment, se alăturau cozii către punctul de control de securitate din interiorul clădirii principale. Unii dintre ei transformaseră zona din fața hangarului într-o zonă neoficială de picnic, iar schimbul de mâncare şi băutură se desfăşura într-un stil plin de viață, tipic pentru piloți, în timp ce se insultau şi se linguşeau reciproc pentru a face schimburi.

Obi-Wan cercetă navele. Aveau nevoie de una cu hiperpropulsie, ceva bun în spațiu, dar nu prea ostentativ. Aveau nevoie de viteză şi de ceva armament. Cunoscând nava de atac Firespray a lui Boba Fett, puternic înarmată, tunurile laser ar fi fost cu siguranță utile.

În mintea lui, Obi-Wan numără rândurile de nave şi modelul complex pe care îl urma Fett. Dacă ar fi încercat să țeasă un contra-model, nu ar fi dat peste el. Bineînțeles, avea să le găsească nava foarte curând, iar supravegherea lui se va intensifica. Dar, dacă aveau noroc, ar fi putut deja să fi părăsit portul spațial.

Dacă aveau noroc. Ceea ce nu se întâmplă.

Boba Fett îşi schimbă tiparul şi îi reperă de la distanță, atacându-i imediat din spate. Forța apăru, avertizându-l pe Obi-Wan cu doar o fracțiune de secundă înainte ca vânătorul de recompense să vină peste ei. Fulgerele de blaster zburară spre ei. Obi-Wan sări şi se feri. Nu voia să-şi folosească sabia de lumină – nu aici, cu mulțimea care privea. Vestea că fusese văzut un Jedi s-ar fi răspândit şi vânătoarea s-ar fi intensificat. Din punctul de vedere al galaxiei, toți Jedii fuseseră eliminați. Orice Jedi care ar fi fost găsit ar fi împărtăşit rapid aceeaşi soartă.

Antrenamentul Jedi al lui Ferus îl făcu să se mişte mai repede decât un spectator obişnuit, ferindu-se aproape în acelaşi timp cu Obi-Wan. Istețimea căpătată pe străzi a lui Trever îl făcu să se ascundă sub burta unei nave. Un pilot surprins îşi scoase capul din cupola cabinei de pilotaj la o secundă după ce proiectilele de blaster îi biciuiră carena. Începu să-l înjure pe Boba Fett, dar se dădu înapoi arunci când Fett se întoarse şi îndreptă blasterul Westar-34 în direcția lui.

Diversiunea îi oferi lui Obi-Wan două secunde – secunde care se transformară într-un lung moment de contemplare, în timp ce memora cu precizie locația exactă a navelor care îl înconjurau, a mulțimii, a clădirilor. Văzu posibilitatea de a se adăposti temporar, dar nu văzu ceea ce căuta – o cale de scăpare.

În caz de îndoială, gândi el, *fă ceva neaşteptat.*

Obi-Wan atacă, cu gluga încă ascunzându-i identitatea. Se năpusti prin focul de blaster, fără armă. Boba Fett, surprins, făcu un pas înapoi. Era prea bun ca să se împiedice, dar pentru cea mai mică fracțiune de secundă fu uşor dezechilibrat. Obi-Wan văzu asta. Partea stângă a lui Fett era punctul vulnerabil.

Sări spre el. În aer, se răsuci, coborând cu o gheată direct pe genunchiul stâng al lui Boba Fett. Dar, spre surprinderea lui, Fett nu se prăbuşi. Obi-Wan simți cum corpul vânătorului de recompense cedează, dar Fett inversă brusc direcția, stabilizându-se mai ferm. Obi-Wan fu oprit brusc şi avu senzația neplăcută de a simți cum un cot blindat îl izbeşte în ceafă, trimițându-l la pământ. Mai văzuse această mişcare înainte. Amintirea unei lupte disperate de pe Kamino îi reveni în minte. Jango Fett îl învățase bine pe fiul său. Obi-Wan ar fi trebuit să-şi amintească la timp.

Ferus veni la atac în timp ce Obi-Wan se rostogolea în picioare, ferindu-se de proiectilele blaster cu reflexele sale de Jedi. Dintr-o dată, nava de lângă ei explodă. Obi-Wan şi Ferus fură aruncați în aer de puterea exploziei, zburând până se izbiră de podeaua de permacretă. Duroțelul topit plouă în jurul lor. Ferus se feri atunci când un scaun din cabina de pilotaj ateriză la doar câțiva milimetri de capul lui.

— Hm, bine ai venit, D'harhan, spuse Ferus printre dinții strânşi.

Urmă un moment de tăcere şocată după explozie, apoi începură să sune sirenele. Piloții şi pasagerii căutară un punct de observație sigur din care să urmărească bătălia. Fusese o după-amiază plictisitoare şi nimănui nu-i displăcea o mică distracție.

Promitea să fie o luptă bună.

Ferus sări în picioare. Fața îi era neagră de fum şi praf de la explozie.

— Îmi place cum se prezintă tipii ăştia, îi spuse el lui Obi-Wan.

Boba Fett profită de explozie pentru a se apropia, cu proiectilele blasterului său zburdând prin aer. Obi-Wan ştia că trebuia să se adăpostească, departe de spectatori. Undeva unde putea să-şi folosească sabia fără să atragă atenția.

— Mergi spre stânga, îi spuse el sec lui Ferus. Ține-l ocupat pe D'harhan.

— De ce întotdeauna mi se întâmplă să mă ocup de cel mai rău? replică Ferus, cu mai mult umor decât îşi amintea Obi-Wan că avusese ca ucenic.

Ferus păru că pluteşte, mişcându-se atât de grațios, alunecând printre două nave spațiale şi dispărând. Obi-Wan folosi Forța pentru a-şi propulsa saltul, trecând de nava din dreapta sa şi aterizând pe acoperişul din duroțel al hangarului. La jumătatea acoperişului se afla o lucarnă, o fereastră încorporată chiar în acoperiş. Obi-Wan plonjă pentru a se adăposti în spatele lucarnei.

Fett avea cu el pachetul propulsor şi zbură deasupra pentru a ateriza pe acoperiş la doar câteva secunde după Obi-Wan. Avansă cu prudență, neputând să-l vadă pe Jedi. Obi-Wan îşi activă sabia. O făcea atât de rar în ultimul timp, încât simți cum îl inundă un val de sentimente la fiecare activare, ceva apropiat de durere şi bucurie, o amintire a ceea ce însemnase cândva să fii Jedi. Cândva călătorise liber prin galaxie. Acum trebuia să ascundă ceea ce era. Acum tot ce ştia era secretul şi prudența.

Fulgerele de blaster străpunseră brusc lucarna, la doar câțiva centimetri de locul în care aştepta. Boba Fett nu-şi asuma niciun risc. Obi-Wan nu se mişcă, deşi simțise căldura pe obraz. Auzi paşii care se apropiau. Când ajunseră la colțul lucarnei, când mai era doar o fracțiune de secundă până când Fett avea să-l vadă, Obi-Wan sări afară. Dar Fett probabil că se aşteptase la asta. Abia dacă avu o secundă să țintească, trăgând cu racheta de şoc din pachetul său propulsor.

Obi-Wan simți undele de şoc reverberând. Fu aruncat de pe acoperiş, corpul său ridicându-se în aer ca o bucată de pânză. Încetini momentul, căutând o cale de aterizare care să nu implice să se izbească de permacreta care venea spre el. Întinse mâna spre cablul de la centura sa utilitară. Îl trimise în zbor în timp ce cădea, cârligul prinzându-se de marginea acoperişului. Se balansă în aer, cu putere, forțându-şi umărul în timp ce se legăna rapid înapoi. Reveni pe acoperiş şi continuă, atacându-l pe Fett, cu sabia strălucind. Îi reteză puşca blaster dintr-o singură lovitură curată.

Obi-Wan nu avu ce să facă atunci când Fett se izbi brusc de el, înfăşurându-şi brațele în jurul corpului Jediului, zburându-i sabia într-o parte şi propulsându-l înapoi, încercând să-l împingă de pe acoperiş. În loc să încerce să scape din strânsoarea lui Fett, Obi-Wan îl apucă de brațe, iar cei doi săriră peste margine, rotindu-se în aer.

Mulțimea de jos îi văzu şi fremătă.

Cele două trupuri căzură prin aer timp de câteva secunde lungi, înainte ca Fett să-şi activeze propulsorul. După ce îl activă, manevră în aşa fel încât să-l poată izbi, în mod repetat, pe Obi-Wan de partea laterală a clădirii. Jediul simți loviturile cutremurându-i oasele. Fett se întoarse şi veni din nou spre clădire. Obi-Wan văzu duracreta solidă care se îndrepta spre fața lui. Chemă Forța în ajutor. Avea nevoie de ea. În ultimul moment, îşi ridică picioarele şi lovi. Şocul îi iradie prin craniu. Se rotiră, iar Obi-Wan profită de ocazie pentru a slăbi strânsoarea lui Fett. Căzu, adunând Forța pentru a-şi uşura aterizarea şi pentru a-şi recupera sabia.

Nu se răni, dar durerea care îi străbătu picioarele îi spuse că împingerea în perete îl costase. Spectatorii se împrăştiară când se ridică în picioare. Boba Fett venea după el, necruțător.

Ferus fugi prin mulțime. Obi-Wan simți Forța cum se revărsa în semn de avertizare atunci când o altă rafală de tun a lui D'harhan distruse o parte a hangarului. Ferus fu aruncat înapoi de explozie. D'harhan continuă să atace. Boba Fett se pregăti pentru un alt asalt. Obi-Wan se repezi înainte, îl apucă pe Ferus şi îl trase în picioare.

— Haide, îl îndemnă Obi-Wan.

Nu ajunseseră atât de departe ca să-l piardă pe Ferus tocmai acum.

Îl ajută să scape de dărâmături şi să sară în hangarul pe jumătate dărâmat. Uşile masive se aflau la celălalt capăt, fiind închise etanş. D'harhan şi Boba Fett îi urmară prin deschidere, blocând orice ieşire.

Obi-Wan şi Ferus erau prinşi în capcană.

Capitolul 2

Fett şi D'harhan nu le dădură şansa să-şi formeze o strategie. Vânătorii de recompense erau în continuă mişcare, D'harhan îi dădu lui Fett un blaster ca să poată trage amândoi în voie. Aerul se umpluse de resturi şi fum.

— Aş fi vrut să am o sabie de lumină, murmură Ferus în timp ce el şi Obi-Wan plonjau pentru a se adăposti în spatele unei nave mari care aştepta să fie reparată. Îşi predase sabia atunci când părăsise Ordinul. Acum ar fi un moment excelent să o scoţi pe a ta, Obi-Wan.

Totuşi, Obi-Wan aşteptă. El şi Ferus se aşezaseră cu spatele lângă o consolă mare de reparaţii, plină de unelte. Văzu cum fumul se încolăcea din capul lui D'harhan şi ştiu că tunurile laser se supraîncălziseră. Focurile de blaster ale lui Boba Fett nu puteau penetra nava. Erau în siguranţă pentru moment. Dar numai pentru moment. Obi-Wan scană hangarul. În ciuda puterii de foc incredibile a lui D'harhan, ştia că Fett era cea mai mare ameninţare. Dintre cei doi, Fett era cel mai viclean.

Deasupra, văzu montanţii care ţineau acoperişul pe poziţie. O serie de suporturi flexibile din duroţel traversau spaţiul înalt. Jumătate din acoperiş fusese aruncat în aer când Fett lansase racheta de şoc. Arcurile de susţinere ar fi fost un loc excelent pentru a organiza o bătălie. Fett avea pachetul propulsor, dar D'harhan ar fi fost în dezavantaj. Trebuia să rămână la sol.

— Poţi să reuşeşti? îl întrebă pe Ferus arătă cu bărbia grila de deasupra.

— Poate zbura un bantha? zâmbi Ferus.

— De fapt, nu.

— Eşti atât de atent la detalii, Obi-Wan.

Brusc, Forţa se intensifică, iar Obi-Wan auzi un uşor scâncet. D'harhan lansase o altă salvă din tunul său laser. Crucişătorul aflat în reparaţii suferi o lovitură directă. Flăcările suflară înapoi spre Obi-Wan şi Ferus, iar aceştia săriră ca să le evite.

Era exact ceea ce aşteptase Boba Fett. Sabia lui Obi-Wan dansă, deviind focul de blaster al vânătorului de recompense, în timp ce Jediul sărea în siguranţă pe montanţii de sus. Ferus ateriză pe o navă de lângă crucişătorul acum distrus, apoi folosi impulsul pentru a face un al doilea salt, apelând de data asta la Forţă. Zbură prin aer, iar vârful degetelor sale atinseră grinda cea mai de jos. Obi-Wan văzu panică în ochii lui. Coborî rapid mâna şi îl apucă de încheietură, apoi îl ridică.

Boba Fett se mişcă rapid, activând propulsorul şi zburând spre ei, trăgând în timp ce venea. Obi-Wan rămase în urmă, deviind salvele, în timp ce el şi Ferus alergau spre deschiderea acoperişului. Ferus avea propriile sale arme rudimentare de folosit. Băgă mâna în buzunar, apoi aruncă ceva spre Fett, un disc strălucitor care se învârtea în linie dreaptă, drept spre vânător. Acesta se feri, dar discul îi lovi armura aproape de umăr, producând o crăpătură în suprafaţă. Obi-Wan îşi dădu seama că Ferus îşi umpluse buzunarele cu lamele rotunde de tăiere cu laser care puteau fi folosite într-un servocutter. Mai aruncă una şi încă una, iar lui Fett îi fu greu să se ferească de ele. Cu fiecare rafală din pachetul propulsor, se apropia periculos de mult de lame.

Felicitându-l în tăcere pe Ferus pentru inventivitatea sa, Obi-Wan inversă cursul

şi porni spre Fett, legănându-şi sabia deasupra capului. Ţinti cu precizie şuruburile care ţineau în loc foile de duroţel ale acoperişului, lovindu-le pe fiecare cu o atingere rapidă, într-un model atent. Acum, tot ce trebuia să facă D'harhan era să coopereze.

Cyborgul era extrem de previzibil. Obi-Wan văzu cum tunul său laser se roti în timp ce îl urmărea. Lumina roşie de ţintire începu să pulseze.

Boba Fett ştiu instantaneu ce urma să se întâmple. Obi-Wan văzu o nouă urgenţă în încercările sale de a se feri de lamele laser ale lui Ferus, în timp ce zbura în jos pentru a-l opri pe D'harhan. Dar ajunse prea târziu. Salva de tun năvăli spre ei. Obi-Wan o anticipase şi se feri, zburând prin aer spre partea din spate a hangarului. Ferus veni imediat pe urmele lui. Puterea de foc sfâşie acoperişul unde se aflase Obi-Wan. Şuruburile fuseseră tăiate anume pe acest panou, iar duroţelul subţire se desprinse precum coaja unui fruct, căzând spre podeaua de dedesubt.

Boba Fett reuşi să se salveze, dar D'harhan fu prins. Panoul de duroţel în cădere îl lovi direct în spate, prăbuşindu-l la pământ şi imobilizându-i picioarele.

Obi-Wan şi Ferus săriră pe podeaua de dedesubt. Învârtindu-şi sabia, Obi-Wan avansă spre Fett. Ferus se adăposti în spatele diverselor nave, încercând să ajungă în spatele lui Boba Fett pentru a-l putea încolţi. Cu D'harhan temporar indisponibil, aceasta era cea mai bună şansă a lor de a-l opri pe Fett.

Din nefericire, avariile nu trecuseră neobservate de securitatea portului spaţial. O ceartă între piloţi era una, dar pagubele materiale erau cu totul altceva. Speederele se ridicară brusc, pilotate de ofiţeri de securitate înarmaţi cu puşti blaster. Fett fu prima lor ţintă şi se îndreptară spre el. Vânătorul de recompense era acum ocupat, în timp ce se întorcea pentru a face faţă asaltului. Cu o lovitură rapidă, Obi-Wan distruse panoul de control al tunului laser al lui D'harhan. Zâmbetul obişnuit al cyborgului era acum o grimasă. Vocea lui inexpresivă era răguşită.

— Credeţi că aţi câştigat, nu-i aşa. Dar noi nu pierdem. Într-o bună zi vei fi un alt prizonier Jedi pe Coruscant. Malorum are căile lui.

Focurile de blaster sfâşiară brusc pământul de lângă ei. Sosiseră mai mulţi ofiţeri de securitate.

— Nu vă mişcaţi, spuse o voce amplificată. Când Ferus li se alătură, zâmbetul lui D'harhan se mări. Acum vom fi cu toţii în închisoare împreună.

Ferus se aplecă spre el.

— Nu mergem nicăieri cu tine, plastformă de piese de circuit.

Obi-Wan auzi zumzetul unui motor. Văzu prin uşa parţial deschisă cum un crucişător ieşise din rând şi se îndrepta spre hangar. Era Trever. Ferus îl văzu şi el.

— E timpul să prindem taxiul aerian, spuse el.

Se repeziră spre navă. Trever o întoarse şi deschise rampa chiar când începu să se ridice în aer. Cu un salt, Obi Wan şi Ferus aterizară pe rampă şi urcară la bord. Fulgerele de blastere împânziră rampa în timp ce alergau în burta navei. Ajunseră în cabina de pilotaj chiar în momentul în care Trever porni cu nava urlând pe deasupra portului spaţial. Pe măsură ce se înălţau în atmosferă, Gemenii Roşii se transformară în două puncte purpurii pulsatorii, apoi doar într-o singură strălucire roşiatică.

— Frumos lucrat, puştiule, îi spuse Ferus lui Trever. De unde ai luat nava?

— Am făcut schimb pentru ea în timp ce voi dansaţi pe acolo. Faţa lui Trever era înroşită. M-am gândit că vom avea nevoie de o evadare curată.

— Nu atât de curată, spuse Obi-Wan.

O lumină strălucitoare străbătu cerul. Boba Fett scăpase spre nava lui.

Capitolul 3

Trever se uită la panoul de control.

— Ah, cred că glumeşti. Tipul ăsta chiar începe să mă enerveze.

Fără să-şi ia ochii de la nava de luptă care îi urmărea, Obi-Wan spuse:

— Îl putem pierde în hiperspaţiu.

— Corect, spuse Trever. Dacă am avea hiperpropulsor.

Ferus se întoarse şi îl fixă pe Trever cu o privire neîncrezătoare.

— Nu ai făcut schimbul pentru o navă cu hipermotor?

— Nu am avut prea mult timp la dispoziţie, să ştii, protestă Trever.

— Suntem la marginea Inelului Exterior, spuse Ferus. Aici, fiecare navă are hipermotor. Cu excepţia celei în care ne aflăm noi.

— Nu te-am văzut să fii pretenţios când am venit să te salvez, ripostă Trever.

— Dacă nu vă deranjează o sugestie, spuse Obi-Wan. Discuţiile nu ne ajută. Fett se apropie.

Ferus începuse să urască momentele când Obi-Wan avea dreptate.

— Vrei să preiau eu controlul? întrebă el, arătând spre comenzi.

— Sigur. Obi-Wan trecu la computerul de navigaţie. Urăsc să zbor. Şi, Trever, cred că asta ar putea fi puţin peste experienţa ta.

Ferus preluă comenzile. Se întrebă despre propria lui experienţă. În ultimii câţiva ani trăise liniştit pe Bellassa, încercând să lase în urmă trecutul de Jedi. Decizia de a pleca fusese cea mai grea pe care o luase vreodată şi îl bântuia în fiecare zi şi în fiecare noapte. Îl lăsase pe rivalul său, Anakin Skywalker, să-l facă să plece. Lăsase în urmă o viaţă plină de misiuni şi de semnificaţii pentru... izolare. El şi prietenul său Roan trăiseră în linişte – până când ascensiunea Imperiului îi transformase în rebeli. Ferus îşi găsise o nouă cauză. Şi jurase să se ţină de ea de data asta, până când Imperiul va fi învins. Roan era pierdut acum, iar Bellassa era o nouă parte a trecutului său. Încă o dată, Ferus se afla pe calea unui Jedi – dar nu era sigur dacă era o cale pe care avea voie să o urmeze. Mări viteza, apoi încetini, încercând să se acomodeze cu nava.

— Va trebui să fiu mai rapid decât el.

Obi-Wan aruncă o privire neliniştită pe fereastra cabinei de pilotaj.

— Am încredere în abilităţile tale de pilot, Ferus, dar am văzut acest Firespray în acţiune. Pentru o navă mică, este impresionantă. Nu o lăsa să te păcălească. Pe lângă acele tunuri blaster, are tunuri laser şi mine seismice.

— Floare la ureche, spuse Trever, dar păli când văzu cât de repede îi ajungea Fett din urmă. Nu vrei să accelerezi? îl întrebă nervos pe Ferus.

— Ştim că ne poate depăşi, sublinie Ferus. Singurul mod în care vom câştiga este dacă vom reuşi să manevrăm mai bine decât el.

Obi-Wan studie harta stelară.

— Să văd dacă pot găsi o ploaie de asteroizi în care să ne ascundem sau o nebuloasă densă, spuse Obi-Wan. Trebuie să ne jucăm de-a v-aţi ascunselea.

Acum erau aproape la distanţă de tragere. Obi-Wan răsfoi rapid diferitele cadre de pe computerul navigaţional.

— Este o nebuloasă densă în apropiere. Toată plină de roiuri de stele nelocuite. Dacă reuşim să rezistăm, putem ajunge în câteva minute.

Blindajul de pe nava lui Boba Fett alunecă înapoi şi tunul laser prinse viață. Dârele de lumină se îndreptară spre ei. Ferus intră într-un picaj abrupt chiar în timp ce Fett prindea viteză, zburând spre ei.

— Nu credeam că va fi… chiar atât de rapid, spuse Ferus, forțând viteza şi virând brusc la dreapta.

Salva de tun îi rată de puțin. Un alt baraj de foc veni în direcția lor. Ferus se rostogoli şi întoarse nava, rotindu-se şi plonjând. Trever se izbi de consolă şi sări rapid într-un scaun pentru a se prinde de cotiere. Acum erau într-o cursă pe care nu aveau cum să o câştige. Atacul trimitea unde de şoc care zguduiau nava atât de tare încât Obi-Wan se temu că se va rupe în bucăți. Simți chiar cum îi clănțăneau dinții.

— Ar fi bine să ajungem acolo repede, spuse Ferus. Rămânem fără combustibil.

— A spus că tocmai i-a făcut plinul! protestă Trever.

— Niciodată să nu ai încredere într-un pilot, puştiule, spuse Ferus.

Tunul trase din nou şi, deşi Ferus intrase în picaj, nava se cutremură când fu lovită. Fett continuă lovitura de tun cu o torpilă cu sistem automat de țintire.

— Țineți-vă bine! strigă Ferus.

Nava se scufundă, apoi făcu o buclă în sus. Torpila îi urmă cu precizie.

— Asta este o navă de marfă, nu? îl întrebă Obi-Wan pe Trever. Băiatul aprobă din cap. Eliberați încărcătura.

Trever apăsă comutatorul. Cala de marfă se deschise şi revărsă containerele şi cutiile goale. În acelaşi moment, Ferus împinse nava într-un nou picaj abrupt. Dispozitivul de urmărire al torpilei se fixă în schimb pe încărcătură.

— Asta va funcționa doar o singură dată, spuse Ferus. Şi avem o problemă. Nu cred că sistemele de energie sunt obişnuite să fie lovite în felul ăsta. Avem nişte lumini de avertizare care clipesc. Cedează sistemele.

— Ne apropiem de nebuloasă! strigă Trever.

Era exact la timp. Ferus numără secundele în timp ce Fett venea în spatele lor. Forța umplu cabina. În momente de nevoie, Ferus era capabil să o acceseze şi să o folosească – asta nu dispăruse niciodată complet. O simți cum se mişcă prin el şi îşi relaxă strânsoarea pe comenzi. Cândva, îşi bazase viața pe încrederea în Forță. Trebuia să-şi amintească să o facă din nou. Nava intră brusc într-un tunel de stele mici care se roteau în jurul unui nucleu energetic central. Lumina aurie umplu nava, iar perturbarea spațială o făcu să ricoşeze alarmant.

— Țineți-vă bine! strigă Ferus. Manevră crucişătorul astfel încât să călărească curenții, rotindu-se în timp ce se zvârcolea de la o margine la alta a coridorului stelar. Cât timp vom sta în asta? lătră el spre Obi-Wan.

— Nu mult. Suntem pe marginea unui curent instabil, dar se îndepărtează rapid de noi.

Fett îi urmă, fără să se dea bătut, la fel de neînfricat ca Ferus – şi la fel de dispus să-şi împingă nava la limită.

Obi-Wan se ținu de consolă în timp ce studia harta stelară. Existau informații incomplete, lacune în cartografiere, fără îndoială din cauza naturii volatile a tunelului.

— Se pare că există în față o planetă numită Deneter. A fost abandonată după Războiul Clonelor – a fost atât de decimată de bătălii încât populația a emigrat în Nucleu. Are douăzeci de sateliți nelocuiți pe orbită.

Îi strigă coordonatele lui Ferus. S-ar putea să-l poată pierde pe Fett printre sateliți. Trecură de tunelul stelar şi intrară în atmosfera planetei. Ferus împinse nava, trecând de la un satelit la altul, rămânând în spatele unuia pentru a ieşi apoi în spatele următorului. Boba Fett rămase în urma lor, trăgând încontinuu cu tunurile sale.

— Nu merge, spuse Obi-Wan. Nu putem scăpa de el.

— Încă mai am câteva trucuri, murmură Ferus, sperând că era adevărat. Trever, îți aminteşti de acțiunea ta cu sania antigrav?

Pe străzile din Ussa, Trever folosise sania greoaie ca pe un speeder, forțându-i capacitățile pentru a se sustrage securității Imperiului.

— Care acțiune? întrebă Trever, cu ochii pe nava lui Fett.

— Cea în care te prefaci că te roteşti, apoi îți revii şi pleci în trombă? spuse Ferus.

— Da. A funcționat de fiecare dată.

— Cum ai făcut-o?

— Ei bine, e nevoie de o anumită atingere, zise Trever. Şi un impuls suplimentar pe stabilizatoare.

— Voi avea nevoie de un impuls din alt sistem, spuse Ferus. Poți să conectezi nişte energie de la sistemul hidraulic?

— Aşteaptă o secundă, spuse Obi-Wan. Asta ne-ar putea lăsa fără suficientă putere de frânare pentru a ateriza.

O altă rafală de tunuri trimise nava într-un picaj abrupt. De data asta, îi lovi în spate. Nava scăpă de sub control timp de câteva secunde lungi şi chinuitoare, în timp ce Ferus se lupta să o stabilizeze. În cele din urmă, cu un geamăt puternic, nava se redresă singură.

— Atunci, spuse Obi-Wan, ne vom face griji pentru aterizare când va veni timpul.

— Exact la asta mă gândeam şi eu, spuse Ferus printre dinți strânşi.

Trever plonjă pe podea şi smulse panoul motorului apoi sări în interior.

— Nu am prea multă experiență cu motoarele subluminice, dar... Auziră mormăieli şi zăngănituri. L-am găsit! strigă Trever de jos.

— Bine, spuse Ferus. Când spun *țineți-vă bine*, de data asta chiar vorbesc serios.

Ferus acceleră, împingând acum motoarele dincolo de maxim. O uşoară clătinare a aripilor le spuse că nava se afla la limita controlului.

— Începem, murmură el.

Nava începu să se încline, ca şi cum ar fi pierdut controlul motorului stâng. Amețită, se învârti, căzând acum prin spațiu, direct spre un asteroid. Fett îi urmă, fără îndoială pentru a le înregistra spirala morții... şi pentru a le grăbi sfârşitul. Tunurile laser îşi aruncară puterea de foc prin atmosferă, dar ei se deplasau prea neregulat pentru ca vreunul dintre computerele de țintire ale vânătorului să îi poată localiza.

Suprafața satelitului apăru la vedere. În ultimul moment, Ferus scoase nava din căderea sa, centrele de control țipând din cauza efortului. Fett trecu pe lângă ei. Acum el era cel care se lupta pentru a nu scăpa de sub control. Priviră cum nava lui se apropie de suprafață, iar Fett nu avu altceva de ales decât să se prăbuşească.

Urmă o mică explozie de foc şi văzură cum se ridică fumul.

Obi-Wan studie senzorul pentru forme de viață.

— A evacuat nava. Nu e distrusă, dar nu va pleca nicăieri prea curând.

Ferus se înălță din nou în atmosferă.

— Sper că asta e ultima oară când îl vedem, spuse el. Dar, cumva, nu cred că aşa va fi. Acum, mă tem că avem propria noastră problemă de aterizare de rezolvat.

Capitolul 4

Nu aveau prea multe opțiuni. Puteau să aterizeze pe planeta nelocuită, dar ar fi fost puțin prea aproape de Boba Fett pentru a se simți confortabil. În plus, nu aveau niciun motiv să creadă că vor putea să facă rost de combustibil pentru a se întoarce.

— Avem o singură şansă, zise Obi-Wan privind computerul navigațional. Computerul arată că nu avem suficient combustibil pentru a reuşi, dar am putea să mai recuperăm câțiva kilometri. Este o planetă destul de mare, aşa că trebuie să existe un doc sau un şantier naval pe orbită. Se numeşte Acherin.

— Îmi sună cunoscut, spuse Ferus.

— A fost locul unde a avut loc unul dintre ultimele asedii din Războiul Clonelor, spuse Obi-Wan scurt.

Numele planetei îi aduse o greutate pe inimă. Prietenul său Garen Muln fusese comandantul forțelor Republicii pe Acherin – şi probabil că murise acolo în acea zi îngrozitoare în care trupele clone se întorseseră împotriva Jedilor, măcelărindu-şi foştii Generali la ordinul Lordului Sith care era acum Împărat.

— Introdu coordonatele, spuse Ferus. E singura noastră şansă.

Nu mai era nimic de făcut acum decât să spere că vor avea destul combustibil. În timp ce se învârteau prin spațiu, încercau să nu bifeze în minte kilometrii parcurşi. În cele din urmă, se apropiară de planetă – o ceață cu nuanțe violete din depărtare.

Obi-Wan lucră la unitatea de comunicații, încercând să obțină un răspuns.

— E ciudat, spuse el. Nu pot obține răspuns. Nu numai asta, dar nu există nicio discuție pe liniile deschise.

— Asta e ciudat, spuse Ferus. Continuă să încerci. Există vreun fel de perturbație atmosferică în aer?

— Nu. Au o atmosferă interioară densă, dar nimic care să blocheze comunicațiile.

— Va trebui să intrăm în atmosferă, spuse Ferus. Urăsc să intru în orice loc fără permisiune, în aceste zile, dar nu avem de ales.

Reduse viteza în timp ce se apropiau de Acherin.

— Ce este asta? întrebă Trever, arătând spre nişte dungi portocalii pe cer.

— Ar putea fi un gaz cosmic natural, spuse Obi-Wan.

— Dar suntem în atmosfera interioară, spuse Trevor.

Ferus începu imediat să întoarcă nava.

— În anumite condiții, cum ar fi o atmosferă densă, arderea unei rachete poate lăsa...

O dungă bruscă traversă cerul. De data asta, ştiură exact ce fusese.

— Sunt salve de tun, spuse Obi-Wan. Dar ce...

Dintr-o dată, apăru o flotă impunătoare de nave de asalt, îndreptându-se direct spre ei.

— Imperiul, spuse Trever.

Navele de luptă decolară de pe una dintre navele de asalt, urmărind un trio de nave de luptă mai mici, care străbăteau acum cerul. Navele de luptă Imperiale începură să îi urmărească pe cei trei inamici.

Ferus înghiţi în sec.

— Grozav. Dintre toate planetele din galaxie, a trebuit să alegem una aflată în mijlocul unui război.

— Va trebui să aterizăm, spuse Obi-Wan. Accesă rapid sistemele de cartografiere a suprafeţei. Las-o jos – nu suntem nici pe departe în apropierea vreunui port spaţial şi oricum nu vrem să dăm nas în nas cu Imperiul.

Obi-Wan scană rapid senzorii topografici.

— Este o zonă mai jos, într-un canion, care ne-ar oferi destulă acoperire.

Îi dădu lui Ferus coordonatele. Dintr-o dată, una dintre navele de luptă inamice se desprinse de celelalte. Se îndreptă spre ei, zburând atât de aproape încât burta ei aproape că zgârie cupola navei lor.

— Mă forţează să cobor! strigă Ferus. Ce se întâmplă?

— Şi atrage focul, adăugă Obi-Wan. A alertat Imperiul asupra poziţiei noastre.

— Da, e din ce în ce mai bine.

Porniră în viteză în jos. Suprafaţa planetei se profilă tot mai clar.

— Nu pot menţine acest curs, spuse Ferus.

Salvele de tun zguduiră nava. Nava de deasupra lor fu lovită. Fumul le întunecă brusc vederea.

— O să ne prăbuşim! strigă Ferus, luptându-se cu comenzile.

Cu un geamăt oribil, nava lovi solul şi alunecă pe stâncă. Ferus controlă aterizarea, dar lovitura dată de stânci îşi lăsă amprenta. Se opriră pe o parte, metalul ţipând la contactul cu solul dur.

Activară rampa, care se deschise doar parţial. Ferus căută în compartimentul pilotului şi găsi un blaster vechi, pe care îl ţinu în mână în timp ce îi conducea spre ieşire. La mică distanţă, pilotul navei de luptă ieşise din navă – cu un blaster pregătit. Salvele de blaster se îndreptară spre ei, încercând să-i fixeze într-o zonă limitată.

— Nu mişcaţi! strigă pilotul. Dacă mişcaţi, sunteţi morţi.

Capitolul 5

Pilotul cu cască stătea pe corpul navei, într-un echilibru dezinvolt, cu ambele mâini pe blaster. Obi-Wan întinse o mână şi împinse cu Forța. Pilotul se împiedică înapoi... în timp ce Ferus îşi ridică propriul blaster, iar Obi Wan sări înainte pentru a plasa lama sabiei sale de lumină deasupra gâtului pilotului.

Pilotul îşi ridică privirea cu ochii mari, de un albastru închis.

— Ei bine, spuse ea, ce să vezi. Un Jedi.

— Cine eşti? întrebă Obi-Wan.

— Raina Quill. Sunt comandant în rezistența Acherin. Mă bucur să vă cunosc. Asta dacă reuşeşti să-ți iei sabia de pe gâtul meu.

Era o femeie umanoidă aproximativ de vârsta lui Ferus. Privirea ei părea prietenoasă, deşi intensă, dar Obi-Wan încă nu avea de gând să o lase liberă.

— De ce ne-ai forțat să coborâm?

— Pentru că erați pe cale să aterizați în mijlocul unui teritoriu controlat de inamic, chiar în raza de acțiune a unui turbolaser. Am avut o presimțire că nu vă va plăcea asta. Hei, credeam că toți Jedii au murit.

Obi-Wan îşi dezactivă sabia.

— Nu toți.

— Se pare că da. Se ridică cu grijă în poziție de şezut. Deci. În momentul ăsta, încă suntem în spatele liniilor inamice. Şi am sentimentul că acele nave de luptă nu ne-au pierdut. Aveau lucruri mai bune de făcut. Dar pun pariu că au transmis locul nostru de aterizare către armata terestră.

— Cine e inamicul? întrebă Ferus.

— Imperiul, bineînțeles, spuse ea.

— Dar voi erați o planetă Separatistă.

Raina se ridică în picioare şi îşi dădu jos casca, scuturându-şi împletiturile castanii lungi.

— Asta nu înseamnă că susținem Imperiul. Am vrut să avem dreptul de a ne separa de Republică, nu să transformăm galaxia într-un loc al puterii absolute. Acum avem un Împărat care ne suflă în ceafă. Oricum, negociam un armistițiu cu armata Republicii când s-a încheiat Războiul Clonelor. După ce am aruncat o privire asupra Imperiului, am decis să anulăm armistițiul şi să continuăm să luptăm în schimb.

— Şi cum merge treaba? întrebă Trever.

— Luptăm de aproape un an, spuse ea. Au crezut că ne vor zdrobi în câteva săptămâni. Dar nu ne pot lăsa să câştigăm. Noi ştim asta. Formăm o ultimă rezistență în vechiul nostru oraş Eluthan. Ne-am concentrat armata acolo. Este un oraş înconjurat de ziduri şi am evacuat majoritatea civililor. Ar trebui să încercăm să ajungem acolo cât de repede putem. Şi, adăugă ea aruncând o privire păguboasă spre navele lor, mă tem că trebuie să mergem pe jos.

— Îl cunoşteai pe comandantul Forțelor Republicii? întrebă Obi-Wan.

— Garen Muln? Da, l-am întâlnit o dată, când negociam armistițiul. Dar ar trebui să vorbeşti cu comandantul nostru, Toma. El a avut de-a face cu Muln. A fost cu el în

ultima zi... în ziua în care Cancelarul a spus că toți Jedii sunt duşmani.

Ziua măcelului. Obi-Wan simți că Ferus se uita la el. Ferus ştia că Garen fusese un bun prieten al lui Obi-Wan. Îl întâlnise ca ucenic, în ceea ce el încă mai considera a fi viața lui anterioară.

— Uite, ar fi bine să ajungem la Eluthan, continuă Raina. Poți să vorbeşti cu Toma acolo.

Obi-Wan şi Ferus schimbară priviri. Chiar nu aveau de ales. Aveau nevoie de o navă pentru a pleca de pe planetă, iar Raina era cea mai bună şansă de a găsi una.

Se uitară la Trever, iar acesta ridică din umeri.

— Cred că sunt alături de ei.

— Ar fi bine să plecăm, îi îndemnă Raina.

O urmară prin canion până într-o pădure deasă.

— O mare parte din Acherin este teren deschis, le spuse ea. Avem doar trei oraşe. Eluthan este centrul culturii noastre. L-am fortificat puternic în timpul Războiului Clonelor şi avem un scut funcțional. De aceea ne-am retras acolo.

Merseră rapid pe jos câțiva kilometri. Ferus îi aruncă lui Trever un pachet de granule proteice. Se vedea că băiatul era obosit.

— Mai avem doar câțiva kilometri de parcurs, spuse Raina pe un ton scăzut. Imperiul a înconjurat periferia oraşului cu armata lor. S-ar putea să dăm peste nişte droizi cercetaşi. Cu puțin noroc, ne putem strecura. Cunosc câteva scurtături.

Îşi accelerară ritmul, aproape alergând acum. Ajunseră la un câmp deschis vast, plin de roci masive, unele dintre ele înalte de sute de metri. În depărtare, se profila un oraş înconjurat de ziduri. Era construit pe un platou, iar zidurile groase de piatră se ridicau pe fundalul unui cer galben sumbru. Fusese proiectat pentru fortificare, dar era clar că cei care îl construiseră avuseseră în vedere şi frumusețea. Piatra era aşezată după un model, iar nuanțele contrastante de gri şi albastru închis păreau să alcătuiască o sculptură de piatră erodată şi cu culori profunde. Era de o măreție care îi făcu pe Obi-Wan şi Ferus să se oprească din drum.

Raina observă reacția lor.

— Este comoara noastră, spuse ea pur şi simplu. Şi credem că ne va proteja de orice.

Nu şi de Imperiu, gândi Obi-Wan.

Dintr-o dată, un vuiet înalt tăie aerul.

— Este un vehicul compact de asalt – VCA, spuse Raina. Urmați-mă.

Alergară în urma ei pentru a intra într-o zonă densă de pietre. Stăteau cu spatele la piatră, în timp ce VCA-ul se apropia, pilotat de un droid. Obi-Wan cunoştea vehiculele. Erau mici şi agile, dar predispuse la bruiajul senzorilor. Presupuse că Imperiul le folosea în această zonă în primul rând pentru supraveghere. Un droid putea acoperi o mare parte din teritoriu, iar vehiculul era echipat cu un tun blaster de dimensiuni medii.

VCA-ul trecu în viteză.

— Vor fi mai multe, spuse Raina.

Plecară mai departe. Porniră, adăpostindu-se de la o stâncă la alta, progresând mai încet acum. Din când în când, trecea în viteză câte un VCA, iar pilotul său droid ținea o sondă de supraveghere în aer. Reuşiră să le evite de fiecare dată...

...până când dădură peste o mică echipă de droizi puternic înarmați. De data asta, nu se mai putură ascunde. Auziră clicul metalic în timp ce droizii luau poziție de

atac. Focurile de armă izbucniră dinspre echipa de droizi. Raina luă cele două blastere pe care le avea la piept şi continuă să tragă constant în timp ce Ferus ataca. Obi-Wan îşi scosese sabia şi se îndreptă spre flancul stâng, în timp ce Ferus ataca spre dreapta. Obi-Wan reteză capul unui droid şi se folosi de o lovitură pe la spate pentru a dezactiva suita de senzori de control a altuia. Ferus zbură prin aer şi execută o lovitură bine țintită, strecurându-se cumva printre dârele de focuri de blaster fără să fie rănit. Ceilalți doi droizi se retraseră în spatele unei stânci înalte şi începură să îi împroaşte cu proiectile de blaster.

— Uite că vin întăririle. Raina arătă cu bărbia în depărtare, de unde se apropiau VCA-urile. Dacă îi puteți elimina pe cei doi, pot ajunge într-o zonă deschisă şi pot activa o grenadă fumigenă. Vântul bate dinspre sud-est – deci va duce cea mai mare parte a fumului spre VCA-uri. Voi putea să duc pe toată lumea prin fum până la intrarea secretă din zid. În felul ăsta nu ne vor afla poziția.

— S-a făcut.

Obi-Wan invocă Forța şi sări în vârful uneia dintre stâncile mai mici. Sări de pe una pe alta până când văzu droizii. Apoi se lăsă în spatele lor. Înainte ca aceştia să apuce să se întoarcă şi să tragă, două lovituri de sabie îi transformară în resturi.

Raina alergă spre zona deschisă şi aruncă grenada fumigenă. Era încă în afara razei de acțiune a tunurilor de pe VCA-uri. Grenada zbură prin aer, iar un fum gros şi acru ieşi şi se împrăştie înapoi spre VCA-uri. Obi Wan fugi repede înapoi la grup.

Vântul duse mare parte din fum departe de ei, dar tot trebuiau să se strecoare prin el, cu ochii în lacrimi. Urmară strălucirea metalică a armurii Rainei în timp ce aceasta îi conducea prin fum. Când ajunseră la ceea ce părea a fi un zid abrupt, Raina apăsă mai multe pietre în ceea ce părea a fi un model aleatoriu. O piatră mare alunecă în afară, iar ea le făcu semn să intre.

— Bine ați venit în Eluthan, spuse ea.

Capitolul 6

Merseră pe străzile înguste şi pustii. Oraşul nu era aşezat în grilă, ci într-un tipar aleatoriu, străzile şi aleile întorcându-se şi urcând şi coborând pe terenul accidentat. Casele erau făcute din piatră moale de culoarea bronzului şi aveau doar câteva etaje.

— Cei mai mulți dintre cetățeni au fost evacuați, explică Raina. Acum este în mare parte doar o bază militară. Dar cândva a fost un oraş înfloritor.

Se îndreptară spre o clădire întinsă din piatră, aflată la marginea unei piețe. Piața servea acum drept platformă de aterizare pentru nave. Un acoperiş din plastoid o adăpostea şi o lega de clădire.

— Asta a fost o şcoală, zise Raina. Mulți dintre studenți s-au alăturat rezistenței, iar restul au oferit clădirea ca bază de operațiuni. Majoritatea Acherinilor sunt total devotați acestei cauze. Nu a fost nevoie să cerem sacrificii. Ei s-au oferit.

Trever zâmbi.

— Sau poate că au vrut doar să scape de cursuri.

Raina nu se supără, ci râse.

— Poate.

Obi-Wan se uită în jur la clădirea joasă şi impunătoare, la întinderea de iarbă din piață, care odinioară prosperase dar acum era maro şi pârjolită de arderea motoarelor şi de călcătura cizmelor. Cândva, băieții şi fetele alergaseră prin iarba asta, studiind la acea şcoală.

Ciudat cât de mult ura războiul, şi totuşi cât de mult din viață petrecuse în jurul lui.

Raina dădu din cap spre un gardian care stătea în fața uşilor duble, iar ea şi oaspeții ei fură lăsați să intre. Deschise rapid drumul spre centrul de comandă, o sală circulară aflată în mijlocul clădirii. Fusese cândva un loc de întâlnire pentru studenți, presupuse Obi-Wan. Acum fusese dotată cu ecrane video şi bănci de calculatoare.

Un bărbat înalt, cu capul ras, îi văzu intrând. Fața îi era impasibilă, dar Obi-Wan observă cum corpul i se relaxă şi cum privirea lui cenuşie se limpezi când o văzu pe Raina. Obi-Wan ghici că persoana era Toma.

— Am crezut că ați fost doborâți, spuse bărbatul înalt.

— Au încercat, spuse Raina. Mi-am pierdut nava. Dar am întâlnit nişte prieteni.

Îi prezentă. Toma îl privi pe Obi-Wan cu atenție.

— Mă bucur să întâlnesc un Jedi.

— L-ai cunoscut pe Garen Muln.

— Da, noi... Dintr-o dată, ecranul de comandă se aprinse cu lumini pulsatorii. Toma se întoarse şi privi ecranul. A început contraatacul. Imperiul a înconjurat flota noastră. Trebuie să trimitem toți piloții înapoi acolo sus.

— Sunt gata, spuse Raina. Tot ce am nevoie este o altă navă.

Spre surprinderea lui Obi-Wan, Ferus luă cuvântul.

— Aş vrea să-mi ofer serviciile, spuse el. Profit de orice şansă de a da o lovitură Imperiului.

— Ne-ar fi de folos ajutorul tău, spuse Toma. Raina, poți să-i găseşti prietenului nostru o navă?

— Ferus…, spuse Obi-Wan, dar nu ştiu cum să-şi termine gândul.

Nu-i putea interzice lui Ferus să plece. Nu mai era treaba lui. Ferus nu era Padawanul lui. El avea să rămână aici. Asta nu era lupta lui. Nu putea uita niciodată că datoria lui era față de Luke şi Leia. Nu-şi putea asuma riscuri inutile.

— Nu te îngrijora, Obi-Wan. Voi face doar câteva stricăciuni şi mă voi întoarce să te iau, spuse Ferus cu lejeritate.

— Vreau să merg şi eu, spuse Trever.

— Îmi pare rău, puştiule, spuse Ferus. Nu şi de data asta.

— Chiar m-am săturat să fiu lăsat în urmă.

— Nu cred că pasagerii clandestini au de ales, spuse Ferus.

Toma se întoarse spre Obi-Wan.

— Vrei să urmăreşti bătălia cu mine? Sfaturile tale vor fi apreciate. Am un mare respect pentru Jedi.

Obi-Wan îşi plecă capul. Ar fi fost fericit să ofere sfaturi, dar inima îi era grea. Ştia că acest efort era sortit eşecului. Ferus văzu sentimentul în ochii Jediului şi se întoarse brusc pentru a merge cu Raina.

Toma începu să latre ordine piloților săi. Obi-Wan îşi luă o clipă pentru a se familiariza cu modelul de pe ecranul mare şi pătrat de pe perete.

— Flancul tău stâng este slab, îi spuse lui Toma. În bătălii ca asta, multor comandanți le place să folosească mişcări în cleşte. Ei au superioritate numerică. Trebuie să zbori printre ei, nu în jurul lor. Este mai periculos, dar şi mai eficient.

Toma aprobă din cap. Apoi vorbi în comunicator, traducând cuvintele lui Obi-Wan în mişcări specifice ale navelor. Punctele de pe ecran se reasamblară.

Toma arătă spre două puncte în mişcare, fiecare cu un cod numeric diferit.

— Aceştia sunt Raina şi Ferus. Au decolat.

Obi-Wan rămase cu ochii pe ei. Ferus luase o decizie, dar Obi Wan îşi dorea să fi rămas aici. Îşi dădu brusc seama cât de mult depindea de tânăr. El însuşi trebuia să se întoarcă pe Tatooine, dar consolarea lui era că Ferus încă mai era în galaxie, făcând ce putea, acolo unde putea.

Nu mai avea niciun sfat să-i dea lui Toma. Îi era clar, uitându-se la ecran, că bătălia era deja pierdută. Acherinii pur şi simplu nu aveau suficiente nave sau putere de foc. Era uimit de îndrăzneala piloților şi de îndemânarea lor, dar unul câte unul punctele care clipeau dispăreau. Fața lui Toma se făcu cenuşie.

— Îi pierdem pe cei mai buni dintre noi, spuse el.

— Nu pot rezista, spuse Obi-Wan cu blândețe.

— Nu am îndrăznit să sperăm că îi vom învinge, spuse Toma. Am sperat că vom fi o pacoste suficient de mare încât să plece.

— Ei nu pleacă niciodată pur şi simplu, spuse Obi-Wan. Presiunea lor este ca o strângere de gât. Nu vor renunța.

— Dacă îi aduc pe piloți înapoi, s-a terminat, spuse Toma. Va trebui să predau Eluthanul.

— Dacă trebuie făcut, atunci trebuie făcut, spuse Obi-Wan.

Toma vorbi în unitatea sa de comunicații.

— Toți piloții sunt rechemați, spuse el. Bătălia este pierdută. Întoarceți-vă la bază. Ați făcut bine, fiecare dintre voi.

Apoi îşi înclină capul. Obi-Wan privi cum Toma se lupta cu decizia sa. Când îşi ridică iar capul, ochii îi erau limpezi. Cu Obi-Wan dincolo de raza vizuală, îl contactă pe comandantul Imperial, Amiralul Riwwel. În curând, pe ecran apăru fața lui Riwwel.

— Sunt pregătit să mă predau, spuse Toma. Cer doar ca piloții mei să poată pleca în siguranță. Acherin este de acord să devină parte a Imperiului.

— Voi credeți că după ceea ce s-a întâmplat, după numeroasele morți din forțele noastre, acest lucru este acceptabil? rânji Amiralul Riwwel. Trebuie să plătiți pentru neloialitatea voastră. Nu vă accept condițiile de capitulare. Vă veți preda în condițiile noastre.

— Şi care sunt condițiile voastre?

— Anihilarea. Eluthan trebuie să plătească cu propria sa distrugere. Pregătiți-vă pentru bombardarea oraşului. Deja v-am doborât scutul planetar.

Toma se întoarse să verifice computerul.

— Nu! Este oraşul nostru străvechi, venerat de toți Acherinii, locul unde se află cele mai prețioase comori ale noastre!

— Ar fi trebuit să te gândeşti la asta înainte să faci din el baza ta.

Ecranul deveni negru.

— Ce am făcut? se întrebă Toma cu voce tare.

— N-ai făcut-o tu, spuse Obi-Wan. Ei au făcut-o. Trebuie să le spui piloților să nu se mai întoarcă. Vor fi distruşi.

— Sunt aproape aici... cred că au voie să treacă în siguranță...

Era adevărat. Impulsurile de lumină se întorceau. În spatele lor se aflau luminile distrugătoarelor Imperiale, care îi urmăreau.

— Nu vă întoarceți la Eluthan! vorbi Toma în comunicator. Repet, nu vă întoarceți! Luați măsuri de evitare, acum!

Obi-Wan văzu cum navele Imperiului trăgeau chiar în timp ce piloții se desprindeau. Reuşiră să scape cu toții, un tribut adus abilităților piloților de pe Acherin. Spre consternarea lui, văzu două lumini pulsatorii care începeau să ia măsuri de evitare, dar nu se abăteau de la cursul lor.

— Ferus şi Raina se întorc aici, spuse el.

— Nu, spuse Toma cu neîncredere. Vor fi măcelăriți.

— Trever, haide – trebuie să ajungem la portul spațial, spuse Obi-Wan.

Sunetele exploziilor ajunseră până la ei. Imperiul declanşase un baraj de foc distrugător împotriva oraşului. Toma recăpătă controlul imaginii şi văzură scenele de devastare de afară, în timp ce tunurile bubuiau de pe distrugătoarele de deasupra.

Toma tresări când o clădire mare, impunătoare, se dezintegră brusc.

— Biblioteci, muzee... universitatea noastră. Cum poate o forță invadatoare să facă asta? Le țintesc. De ce nu ne pot permite să ne predăm? Asta este civilizația noastră!

— Este a voastră, nu a lor, spuse Obi-Wan. Deci nu le pasă de ea. Tot ce le pasă este o demonstrație de putere. Toma, trebuie să plecăm.

Toma îşi recăpătă autoritatea.

— Există o platformă de aterizare ascunsă, cu transportul meu personal pe ea. Acolo se va duce Raina.

Cu o ultimă privire spre ecran, Obi-Wan se întoarse. Îi făcu semn lui Trever.

— Rămâi aproape de mine.

— Nu am de gând să mă cert pe tema asta, spuse Trever.

Clădirea se cutremură din cauza bombardamentului puternic. Pietrele groase rezistau, dar apărură crăpături şi plouă cu praf peste ei în timp ce alergau pe coridoare. Apoi auziră zgomotul unor bocanci.

— Trupele de şoc sunt aici, spuse Obi-Wan.

Toma coti pe un alt coridor. Ecoul cizmelor păru să fie peste tot. Obi-Wan se concentră asupra sunetelor, acordându-se cu Forța pentru a-i spune ceea ce avea nevoie să ştie.

— E o echipă de douăzeci de oameni în față. Dar sunt numai cinci în spate, le spuse el celorlalți, inversând direcția. Pe aici.

— Nu, nu putem, spuse Toma. Asta duce spre o fundătură. Trebuie să mergem pe aici.

Spre douăzeci de soldați din trupele de şoc?

— Oh, bine, spuse Obi-Wan. Nu poți avea totul.

Porni înainte, cu sabia în mână. Toma era lângă el, cu blasterul pregătit.

Trever vorbi în şoaptă.

— Aşteptați!

Obi-Wan se opri nerăbdător. Trever deschisese un dulap pe care scria ECHIPAMENTE ATLETICE. Apoi scoase o cutie cu bile laser.

— Lasă-mă pe mine primul. O să-ți dau avantajul de care ai nevoie.

Obi-Wan ezită.

— Trever, nu sunt sigur de asta.

— Ai încredere în mine.

Nu era timp de ceartă. Trupele de şoc se apropiau. Obi-Wan stătea lângă Trever, gata să-l protejeze. Pe măsură ce paşii se apropiau, îi făcu semn din cap lui Trever.

Trupele de şoc apărură de după colț, mişcându-se rapid, în acelaşi ritm. Dintr-o mişcare a încheieturii mâinii, Trever lansă şase sfere laser care porniră pe coridor, la câțiva centimetri deasupra podelei. Flic. Flic. Flic. Mişcarea lui Trever era atât de rapidă încât aproape că era o ceață. Mai multe bile laser zburară pe coridor.

La început, soldații fură doar confuzi. Apoi încercară să se ferească de bilele laser, dar unul dintre ei se încurcă şi începu să cadă. Un altul se izbi de cineva din stânga sa. În scurt timp, se ciocneau, încercând să-şi păstreze echilibrul şi trăgând în acelaşi timp în Obi-Wan şi în ceilalți. Fulgerele de blaster zburară prin aer şi loviră pereții şi tavanul. Obi-Wan sări direct în mijlocul lor. În timp ce Toma venea spre ei pe dreapta cu blasterul său, sabia lui Obi-Wan dansa.

În câteva secunde, întreaga echipă fu distrusă.

— Mulțumesc pentru avantaj, îi spuse Toma lui Trever.

Îşi continuară drumul. Toma îi conduse printr-un pasaj îngust până la un mic hangar cu o singură navă. Apoi aprinse un ecran video. Cerul de afară era înțesat de nave de luptă Imperiale.

— Suntem în subteran acum. Pot activa deschiderea când îi vom vedea pe Ferus şi Raina, spuse el. Este ascunsă în partea laterală a clădirii.

Obi-Wan se uită la navă. Era un crucişător ponosit, vopsit într-un gri mat.

— Ştiu, spuse Toma. Nu pare cine ştie ce. Nu ar trebui să arate bine. Dar are un motor de hiperpropulsie modificat şi toată puterea de foc pe care ți-o poți dori.

— Priviți! strigă Trever, arătând spre ecranul video.

Două nave se roteau şi se scufundau, învârtindu-se prin aer în timp ce salvele de tun se scurgeau în jurul lor. Fumul ieşea în spirală din una dintre nave. Obi-Wan

nu ştia dacă era a lui Ferus sau a Rainei.

Toma apăsă un comutator în timp ce navele se scufundau în linie dreaptă spre suprafaţă. Chiar în momentul în care părea că se vor prăbuşi în oraş, virară. O parte din tavanul de deasupra alunecă înapoi, iar ei intrară în hangar.

Raina deschise rapid cupola cabinei de pilotaj şi sări afară în timp ce nava ei izbucnea în flăcări. Toma şi Trever făcură un pas înapoi din cauza căldurii, dar Obi-Wan alergă spre nava lui Ferus. El de ce nu deschisese cupola carlingii?

Se uită la el prin bula transparentă. Ferus lucra manual la cupolă cu un vibrocutter. Când îl văzu pe Obi-Wan, se dădu înapoi. Obi-Wan îşi folosi sabia, iar cupola cabinei de pilotaj se desprinse, şi Ferus sări afară.

— Am pierdut toate sistemele la ultima scufundare, spuse el. Chiar şi controlul manual s-a oprit. Mulţumesc pentru ajutor.

Trupele de şoc se revărsară în hangar, trăgând în timp ce veneau. Obi-Wan devie focul cu sabia sa de lumină în timp ce fugeau spre nava rămasă întreagă. Raina sări la bord şi porni motoarele. Toma îl ajută pe Trever să urce pe rampă. Ferus şi Obi-Wan îşi îndreptară atenţia spre trupele de şoc. Obi-Wan devie focul şi folosi Forţa pentru a împinge mai mulţi soldaţi înapoi, lovindu-i la grămadă şi trimiţându-i pe mai mulţi dintre ei să se prăbuşească, împiedicaţi de armurile lor. Apoi profitară de asta pentru a sări la bord. Nava decolă şi zburară afară. Evitând salvele de tun, Raina ghidă nava prin oraşul fumegând.

— Nu-mi vine să cred, strigă Raina. Nu-mi vine să cred că distrug oraşul!

Dar nu avu timp de reflecţie. Navele de luptă îi urmăreau, lovindu-i cu tunurile.

— Au fixat o rachetă pe poziţia noastră, strigă Obi-Wan.

— Trebuie să trecem printre stânci, spuse Raina.

— Nu e cam mare nava asta? întrebă Ferus. Nu este loc de manevră.

— Am mai făcut-o înainte, într-un exerciţiu de antrenament, îl asigură Raina.

— Asta a fost într-o navă de luptă, sublinie Toma. Şi ţi-ai prăbuşit nava.

— Glumeşte? întrebă Trever.

Raina clătină din cap.

— Toma nu glumeşte niciodată.

— Oh, bine, înghiţi Trever în sec.

Raina zbură pe deasupra zidurilor care înconjurau oraşul. Apoi plonjă în canionul cu stâncile care se ridicau spre cer. O făcu atât de repede, încât torpila se izbi cu un vuiet de o stâncă. Obi-Wan strânse consola în timp ce o stâncă uriaşă venea spre ei. Raina răsturnă nava într-o parte, apoi trecu pe lângă o altă stâncă.

E aproape ca şi cum aş zbura cu Anakin, gândi Obi-Wan. Pentru o secundă, acest lucru îl făcu fericit. Apoi îşi aminti de toate celelalte lucruri întâmplate şi asta îl întristă. *Anakin.*

Navele de vânătoare de pe cer coborâră pentru a-i urmări. Una dintre ele îşi lovi o aripă de o stâncă şi porni în spirală într-o prăbuşire de foc. Spaţiile dintre pietre erau atât de înguste, încât nava lor abia reuşea să treacă, chiar şi atunci când Raina o înclina în lateral.

Majoritatea mavelor de luptă renunţară şi pândiră de deasupra, din spaţiul aerian, aşteptându-i să iasă la suprafaţă. Dar un pilot hotărât se năpusti pe urmele lor. Acum erau într-o cursă, iar faţa Rainei era plină de determinare. Se îndreptă direct spre o deschizătură îngustă între două stânci.

— N-o să reuşeşti niciodată, spuse Obi-Wan, iar în sinea lui gândi: *Chiar urăsc*

să zbor.

Raina nu răspunse. Părea că vrea să-i ucidă pe toți. Se îndrepta în continuare spre deschidere cu viteză maximă, nava din spatele ei urlând prin câmpul de stânci.

În ultimul moment, se aruncă spre sol şi îşi reduse viteza. Obi-Wan nu crezuse că vreo navă ar fi putut face față unei astfel de manevre fără să se blocheze, dar se întâmplase. Cu o tresărire puternică, plutiră la doar câțiva metri de sol. Nava inamică încercă să se întoarcă pe o parte şi să treacă printre cele două stânci, dar pilotul trebuie să fi fost distras de manevra bruscă a Rainei. Se prăbuşi direct în stâncă. Raina împinse uşor nava aproape de nivelul solului zburând prin câmpul de stânci. Ajunseseră la capătul canionului, iar stâncile erau acum mai rare.

— Navele de luptă sunt încă acolo sus, spuse Ferus, cu ochii pe ecranul de navigație.

Obi-Wan o privi pe Raina. Mergea atât de încet. De ce?

Soarele alunecă pe cer. Dintr-o dată, lovi stâncile şi le aprinse cu foc portocaliu.

— Noi numim asta *Flăcările Eluthanului*, spuse Toma.

În acelaşi timp în care pietrele se aprindeau, pereții canionului care îi înconjurau deveniră negri din cauza umbrei. Raina prinse viteză şi porni mai departe prin canion, pierzându-se în umbră.

— Nava asta are un dispozitiv de camuflare, le explică Toma celorlalți. Consumă multă energie, aşa că nu-l putem folosi prea mult timp. Dar asta le va îngreuna observarea vizuală.

Raina efectuă un zbor uimitor, forțând viteza şi îmbrățişând contururile peretelui canionului. Trever fu impresionat.

— Dacă vrei să dai vreodată lecții de pilotaj, înscrie-mă, spuse el.

Raina nu făcu decât să dea din cap în semn de răspuns. Fața îi era încremenită în linii sumbre. Ştia cât de slabe erau şansele lor de a întrece şi de a păcăli o escadrilă de nave de luptă Imperiale.

Cerul larg, albastru marin, se profilă în față. Aproape că ieşiseră din canion. Raina țâşni pe cerul crepuscular şi se îndreptă spre atmosfera exterioară, împingând acum viteza la maxim.

— Am reuşit! cântă Trever.

— Pierdem dispozitivul de camuflare, spuse Raina.

— Doar câteva... mi... câteva... secunde, spuse Toma, scanând cerul.

Dar ochii lui Obi-Wan erau pe ecran. Văzu punctele care clipeau inversând direcția.

— Ne-au reperat, spuse el.

Capitolul 7

Navele de luptă se apropiară de ei. Prima rachetă țâşni din nava de luptă din frunte. Raina împinse manşa spre stânga, apoi spre dreapta, conducându-i pe o traiectorie în zigzag care îi ameți. Racheta trecu pe lângă ei prin dreapta.

— Vreun voluntar pentru posturile de armament? întrebă Toma.

Apăsă un comutator, iar posturile de arme se deschiseră sub cabina de pilotaj. Ferus şi Obi-Wan alergară spre arme şi se prinseră în centuri în spatele tunurilor. Apoi aşteptară până când navele de luptă intrară în raza de acțiune. Ferus simți cum Forța se aduna şi creştea în timp ce loveau navele de luptă din spatele lor.

Dar Imperialii erau necruțători şi trimiseră şi mai multe nave de la suprafață. Era clar că Imperialii ştiau că Toma evadase cu acea navă. Navele de luptă se îndreptară spre ei, grupându-se şi regrupându-se, şi lovind nava cu foc.

Primiră lovituri, una după alta.

— Trebuie să scăpăm de ei! strigă Ferus.

Aplecat asupra computerului de navigație, Toma clătină din cap.

— Acum suntem în spațiu. Nu există sisteme vecine.

— Ține-i la distanță pentru un minut, îi spuse Obi-Wan lui Ferus înainte să alerge înapoi în cabina de pilotaj.

Ferus îl urmări cu coada ochiului. *Ce avea de gând să facă?*

— Am o idee, îi spuse Obi-Wan lui Toma. Se aplecă rapid asupra computerului de navigație, făcând o căutare amplă a zonei. În drum spre Acherin am fost prinşi într-un tunel stelar cu mişcare rapidă. Genul care se învârte dintr-o furtună atmosferică vastă.

— Şi vrei să găseşti furtuna?

Obi-Wan îşi ridică privirea spre el.

— E un loc unde să scăpăm de navele de luptă. Noi suntem mai grei şi mai rezistenți. Cât de multă încredere ai în nava ta?

— Am încredere în ea, spuse Toma. Apoi aruncă o privire spre Raina. Am şi mai multă încredere în pilotul meu.

— Poftim. Obi-Wan găsi ceea ce căuta. Dacă îi putem ține la distanță încă puțin, putem reuşi.

— Voi merge la viteză maximă, spuse Raina.

Obi-Wan se întoarse la arme. Continuară să tragă un baraj constant de salve de tun. Raina zbură rapid într-o serie de viraje şi cercuri amețitoare.

Nava începu să tremure alarmant.

— Se apropie furtuna, strigă Toma, apoi fluieră. Este una rea. Am indicii de forfecări şi deplasări spațiale.

Forfecările spațiale puteau distruge un crucişător de clasă A, dacă pilotul nu era atent. La orice semn de forfecări, piloții erau fericiți să facă ocoluri de mii de kilometri, dacă era nevoie.

— Încă putem să ocolim, spuse Toma.

Raina strânse din dinți.

— Nu. Asta este singura modalitate de a scăpa de ei. Obi Wan are dreptate.

Zburară direct în furtuna atmosferică. Zdruncinarea navei se transformă într-o zvâcnire violentă.

— Poate rezista, îi spuse Toma lui Trever care era vizibil nervos. Nava are cocă dublă. Avem rezerve pentru fiecare sistem. Am construit-o eu însumi în timpul Războiului Clonelor. Nu este o navă obişnuită.

— Nici asta nu e o furtună obişnuită, spuse Trever, în timp ce o forfecare spaţială îi lovi din plin.

Trever alunecă pe podeaua cabinei de pilotaj şi se sprijini de consolă. O apucă şi se ţinu de ea.

Un curent de energie îi trimise învârtindu-se fără control. Raina zbură odată cu rotirea, lăsând nava să-şi găsească singură echilibrul.

— Trucul cu aceste schimbări de energie este să te lupţi cât mai puţin cu ele, spuse ea.

Ferus trebui să îi admire curajul. Cel mai greu lucru pe care îl putea face un pilot era să lase nava să preia controlul. Raina urmări indicatoarele, cu privirea fermă, fără să intervină în încercarea navei de a se echilibra singură. Nu avea niciun rost să tragă cu tunurile. Se învârteau prea nebuneşte.

— Navele de atac se retrag, strigă Ferus. Se tem mai mult de furtună decât de Amiralul lor.

Sau, gândi el în particular, *îşi dau seama că suntem condamnaţi.*

Raina începu să preia din nou comenzile, strecurând nava prin furtuna care se înteţea. Tot zburau, loviţi de curenţii de energie care îi aspirau în vortexuri şi îi învârteau ca pe nişte picături de apă. Nava se clătină şi se cutremură, uneori fiind aproape să i se oprească motoarele. Ferus începu să se îngrijoreze când observă că Raina părea temătoare.

— Aproape am scăpat, strigă Toma uşurat.

Călătoria se mai linişti, dar brusc nu mai văzură nimic. Era ca şi cum o cortină ar fi căzut peste fereastra cabinei de pilotaj. Intraseră într-un nor atmosferic atât de dens, încât spaţiul de afară era doar o masă cenuşie şi agitată.

— Nici măcar senzorii nu pot penetra asta, spuse Raina. Nu pot obţine nicio citire. Trebuie să fie un fel de câmp energetic…

Dintr-o dată, Ferus simţi un impuls, un avertisment.

— Ferus…, spuse Obi-Wan.

— L-am simţit.

Îşi încordară ochii, privind în faţă. Dintr-o dată, se ivi un asteroid în faţă, părând destul de aproape pentru a-i atinge. Apăruse fără avertisment şi se îndrepta direct spre ei.

— Atenţie! strigă Trever.

Raina trase înapoi de viteză. Nava se ridică exact la timp şi trecu la doar câţiva metri pe deasupra suprafeţei pietroase, în timp ce ea căuta cu disperare un loc de aterizare.

— Acolo, arătă Obi-Wan cu degetul.

Raina trecu pe deasupra solului stâncos şi aşeză uşor nava pe o stâncă mare şi plată. Apoi, aruncă o privire prin fereastra cabinei de pilotaj.

— Unde ne aflăm?

Toma scană computerul navigaţional.

— Acest asteroid ar fi trebuit să apară pe hărţile stelare. Este destul de mare şi are atmosferă. Dar nu există nici urmă de el.

Obi-Wan activă cupola şi apoi se ridică şi ieşi, privind în sus. Cerul era o ceaţă albastră densă. Nu putea vedea nicio stea.

— Cred că acest asteroid este blocat în câmpul de forţă al furtunii, spuse el. Nu se poate rupe, aşa că se deplasează în mod constant, odată cu furtuna.

— Iar crucişătoarele evită furtuna, aşa că asteroidul nu este cartografiat, spuse Ferus, ridicându-se şi ieşind din cabina de pilotaj pentru a sta lângă Obi-Wan. Hai să aruncăm o privire în jur.

Explorară zona din jurul navei, dar găsiră doar cratere şi praf.

— Cel puţin suntem în siguranţă, spuse Raina, apoi se întinse. Şi mi-ar prinde bine să mă odihnesc.

— Da, să fii lovit de navele de luptă ale Imperiului şi apoi pulverizat de o furtună galactică îţi provoacă nevoia de odihnă, spuse Trever. Ca să nu mai spun că am ratat prânzul.

Raina râse şi îşi aruncă un braţ în jurul lui Trever.

— Începi să-mi placi, puştiule.

— Da, la fel ca muşchiul de nerf, spuse Trever.

Raina şi Trever plecară să pregătească un adăpost. Toma se întoarse spre Obi Wan.

— Voiai să vorbeşti cu mine, spuse el.

— Da, spuse Obi-Wan. Povesteşte-mi despre moartea lui Garen Muln.

Toma păru surprins.

— Moartea lui? spuse el. Dar Garen Muln nu e mort... e viu.

Capitolul 8

— Eram împreună când s-a întâmplat, zise Toma. La sediul nostru din Eluthan. Negociam termenii armistițiului. Nu a durat mult, dar ne bucuram unul de compania celuilalt. Crezusem că suntem duşmani, dar am descoperit că aveam multe în comun. Apoi s-a întâmplat.

— Soldații clonă, spuse Obi-Wan.

— El era cu mine în baza de operațiuni, spuse Toma. Aveam ecranele video pornite şi am văzut cum au atacat trupele clonă. Ca şi cum cineva ar fi apăsat un comutator – era clar că aveau ordin să-l vâneze pe Garen şi să ucidă pe oricine le stătea în cale. El a vrut să iasă şi să lupte, dar era prea târziu. A trebuit să-l conving să rămână cu mine, că îl puteam ascunde. Şi am reuşit. Aveam un loc sigur în peşterile vulcanice din afara oraşului, un loc pe care îl creasem în cazul în care se întâmpla ceva rău. Nu m-am gândit niciodată că ce era mai rău i se va întâmpla omului care îmi fusese cândva duşman şi că eu îl voi proteja.

— L-au căutat?

— Timp de săptămâni întregi, spuse Toma. Am fost interogat de un grup special numit Inchizitori.

— Am auzit de ei, spuse Ferus cu ironie.

— Unul dintre ei se numea cumva Malorum? întrebă Obi-Wan.

Toma clătină din cap.

— Nu. De ce?

Deci nu toate drumurile duc la Malorum, gândi Obi-Wan. Dar asta nu-l făcea mai puțin amenințător.

— Nu este important, spuse Jediul. Te rog, continuă.

De data asta, Toma aprobă din cap.

— În cele din urmă, spuse el, Inchizitorii au renunțat. Au presupus, cred, că a scăpat de pe planetă. După ce lucrurile s-au mai liniştit puțin, Garen mi-a spus că era timpul să plece. I-am dat o navă.

Lui Obi-Wan nu-i venea să creadă ce auzea. Se obişnuise cu victime după victime, după victime. Ridicase un zid împotriva speranței, ca o modalitate de a ține la distanță dezamăgirea şi tristețea inevitabile. Chiar dacă ştia că exista o mică posibilitate să fi supraviețuit şi alți Jedi în afară de el şi Yoda, cu fiecare zi, această posibilitate părea din ce în ce mai mică, până când păru un simplu fir de ață în fața întregii greutăți a Imperiului. Dar acum... simțea cum speranța i se ridică în piept, un sentiment atât de necunoscut încât părea nou-nouț. Bunul lui prieten, Garen, era posibil să fie în viață. Îi era frică să spere, dar era disperat să fie adevărat.

— Ştii unde s-a dus? îl întrebă el pe Toma.

— Urma să se îndrepte spre un loc numit Ilum, spuse Toma. Mi-a spus că ar trebui să informez doar un alt Jedi despre asta, iar ei vor şti despre ce e vorba.

Ferus şi Obi-Wan schimbară priviri. Ilum era locul unde se afla *Peştera de Cristal*, locul unde fiecare ucenic Jedi se ducea pentru a-şi făuri propria sabie de lumină. Era sacră pentru Jedi.

— Ilum, spuse Ferus. Bineînțeles. Apoi deveni entuziasmat. Nu m-am gândit niciodată la asta înainte. Şi alții ar fi putut merge acolo.

— Probabil că se ascunde în peşteră, spuse Obi-Wan, ştiind că asta ar fi făcut Garen – să găsească un loc sigur pe care Jedii îl cunoşteau mai bine decât oricine altcineva.

Toma se duse să se alăture Rainei şi lui Trever la construirea unui adăpost. Ferus se plimba în sus şi în jos, entuziasmat de veste.

— Trebuie să mergem acolo, îi spuse el lui Obi-Wan. Cine ştie câți Jedi ar putea fi acolo? Ar putea fi mai mulți decât ştim noi.

Ferus nici măcar nu îşi dădu seama ce spunea până când cuvântul nu pluti în aer. *Noi.* Acesta era adevărul: chiar dacă îi părăsise pe Jedi, încă se simțea ca şi cum ar fi fost unul dintre ei. Nu unul *dintre* ei, ci cu ei. Nu se putea deconecta de la Forță mai mult decât se putea deconecta de propriile gânduri. Era o parte din el. Nu o putea nega. Această nouă speranță făcea legătura şi mai clară, ca şi cum cursul acțiunii ar fi pus în evidență ataşamentul său.

Obi-Wan nu comentă felul în care alesese Ferus cuvintele, dar tânărul putu să-l vadă cum lua totul în considerare, aşa cum făcuse întotdeauna.

Nu eşti aici pentru a fi pedepsit, cu atât mai puțin de tine însuți, îi spusese Obi-Wan atunci când Ferus venise pentru ultima oară în fața Consiliului Jedi, pentru a demisiona din Ordin.

Trebuie să continui să trăiesc, răspunsese Ferus. *Aceasta este pedeapsa mea.*

Ştia că Obi-Wan nu voise ca el să plece. Dacă ar fi fost Padawanul lui Obi-Wan, totul ar fi fost diferit. Totul ar fi fost altfel. Dar, în schimb, Obi-Wan rămăsese cu Anakin, iar Ferus rămăsese fără nimic. Înainte să se exileze din Templu, îi spusese lui Anakin: *Dacă Jedii vor avea vreodată nevoie de mine, voi fi acolo.*

Acum era aici, printre ultimii Jedi.

— Îți aminteşti de peşteri? întrebă Obi-Wan.

— Bineînțeles, răspunse Ferus.

De câte ori el şi ceilalți Padawani – prietenii lui – vorbiseră despre lucrurile care se întâmplaseră acolo, despre testele care aveau să ducă la crearea săbiilor lor de lumină? Maestra sa, Siri, îl dusese acolo când avea treisprezece ani. Îl lăsase în peşteri să lupte cu cele mai mari temeri ale sale – şi, deşi fusese terifiant, îşi păstrase cumva calmul. Reuşise să treacă şi îşi făurise propria sabie. Apoi, în ceea ce părea că nu mai conta deloc, renunțase la sabia laser. *Renunțase la ea.* Dar nu în întregime.

— Pot să-mi fac o nouă sabie, spuse el acum, gândindu-se cât de util ar fi fost acest lucru. Dacă pot face rost de cristale, o pot face din nou.

Obi-Wan aprobă din cap, dar se simți ezitant. Ferus nu mai era Jedi. Stăpânirea sa asupra Forței creştea, dar încă era haotică. În momentul în care un ucenic venea în peşterile de pe Ilum pentru a găsi cristale, se afla la apogeul pregătirii sale. Dacă Ferus ar fi fost Padawanul său, l-ar fi făcut să aştepte.

— Ştiu la ce te gândeşti, Obi-Wan, spuse Ferus. Dar tu nu eşti Maestru, iar eu nu sunt ucenic. Fața lui Ferus se înroşi. Pari blocat într-un tipar vechi.

— Nu prea cred, răspunse Obi-Wan cu blândețe. Peşterile sunt o încercare dificilă, chiar şi pentru un ucenic complet pregătit.

— Ştiu asta. Am trecut şi eu prin ele. Ştiu că sunt lucruri pe care le-am uitat, dar nu pot aştepta până când voi reînvăța totul din nou. Chiar crezi că ne putem permite să aşteptăm? Poate că prudența Jedi este ceea ce a deschis calea pentru

distrugerea lor.

Acuzația îl înțepă pe Obi-Wan, dar nu se gândise şi el la acelaşi lucru? Propria lui prudență îi deschisese calea lui Anakin să se transforme în Darth Vader. Se simțise neliniştit în legătură cu Padawanul său, dar nu-şi imaginase niciodată cât de corupt putea deveni. În calitate de Padawan, Ferus văzuse ceva periculos în Anakin. Dar Obi-Wan nu făcuse nimic în privința asta. Acum trebuia să învețe din greşelile sale.

Era timpul să fie îndrăzneț.

Obi-Wan era sfâşiat. Nu-şi dorea nimic mai mult decât să-l găsească pe prietenul său Garen în viață. Dar ştia şi că trebuia să-şi păstreze atenția asupra adevăratei amenințări – Malorum. Pe Bellassa aflase că Malorum trimisese un investigator la Polis Massa. Obi-Wan era sigur că naşterile lui Luke şi a Liei fuseseră muşamalizate complet… dar putea fi absolut sigur?

Malorum îi raporta lui Darth Vader. Darth Vader avea suspiciuni în legătură cu moartea lui Padme? Exista vreo cale care l-ar fi putut conduce la descoperirea faptului că ea îi născuse pe Luke şi Leia înainte să moară? Obi-Wan trebuia să găsească răspunsurile la aceste întrebări. Şi nu avea de gând să le găsească în exil pe Tatooine.

Sau, îşi dădu el seama, *în peşterile de pe Ilum.*

Trebuie să-ți urmezi sentimentele, spuse Qui-Gon.

Şi brusc, Obi-Wan avu sentimentul că Qui-Gon era cu el. Eliberat de constrângerile locului, antrenat în căile Ordinului Whills, Qui-Gon putea fi chiar lângă el, iar Obi-Wan nu ar fi ştiut decât prin sentimentul care îl umplea.

Dacă Luke se va ridica, trebuie să aibă ceva la care să se alăture, spunea vocea lui Qui-Gon în mintea lui.

Obi-Wan se întoarse să se uite în depărtare, pentru ca Ferus să nu-i vadă distragerea atenției.

Da, răspunse el. *Mi-ai spus deja asta. Este motivul pentru care am plecat să-l ajut pe Ferus.*

D*acă Luke se va ridica, trebuie să fie protejat de cei care vor să-i facă rău.*

Deci ar trebui să mă duc la Polis Massa?

Ar trebui să-ți urmezi sentimentele.

Obi-Wan ştia ce înseamnă asta. *Ele mă conduc acolo*, îi spuse Maestrului său.

Atunci, du-te.

Obi-Wan îl simți pe Qui-Gon îndepărtându-se de el la fel de repede ca o briză. Într-o clipă era acolo, în următoarea, dispăruse. Dar decizia lui Obi-Wan fusese luată. Trebuia să aibă încredere în Ferus pentru a-l căuta pe Garen… în timp ce el însuşi trebuia să meargă la Polis Massa. Trebuia să se asigure că secretul naşterii lui Luke şi Leia era în siguranță. Dacă Luke era găsit, atunci Ferus era condamnat, Garen la fel… toți erau condamnați să trăiască sau să moară sub Imperiu. Asta era ceea ce-i spunea Qui-Gon.

Ferus se oprise din plimbat şi îl privea.

— Nu eşti de acord cu mine.

— Ba da, sunt de acord, spuse Obi-Wan. Ai dreptate. Acesta este momentul să fii îndrăzneț. Să-ți asumi cele mai mari riscuri.

Ferus păru uşurat.

— În plus, vei fi cu mine în peşteri.

Obi-Wan vorbi încet, ştiind că ceea ce urma să spună va fi o surpriză pentru Ferus.

— Nu, nu voi fi. Nu voi merge cu tine. Am altceva de făcut.

— Ce ar putea fi mai important decât prietenul tău? întrebă Ferus neîncrezător.

Obi-Wan se uită la Ferus, neputând răspunde. Ce ar fi putut să spună? Ferus nu ştia că Anakin devenise Darth Vader, nu ştia că Anakin fusese tatăl a doi copii. Astea erau lucruri pe care lui Obi-Wan i se interzisese să le spună, lucruri pe care Ferus nu le putea şti. Ar fi fost doar o povară pentru el. Era periculos pentru oricine altcineva să le ştie.

— Toate destinele noastre, spuse Obi-Wan. Asta este mai important.

Ferus era acum furios. Putea să vadă asta. Obi-Wan simți frustrare. Nu putea să i se confeseze pe deplin lui Ferus, iar asta va rămâne mereu o problemă între ei. Va trebui să o accepte.

— În regulă, spuse Ferus rigid. Speram să mă ajuți, dar mă pot descurca şi singur.

— Te voi duce acolo, spuse Obi-Wan. Te pot lăsa şi apoi mă pot întoarce după tine. Trever poate veghea şi mă poate alerta dacă ceva nu merge bine. Locul în care mă duc nu este departe de Ilum şi sper că timpul cât voi sta acolo nu va fi lung.

Ferus dădu din scurt cap, supărat. Cu toate astea, nu îl mai întrebă nimic pe Obi-Wan, iar Jediul aprecie acest lucru.

— Încă te pot ajuta, spuse Obi-Wan. Trebuie să fii atent. Dacă nouă ni se pare logic ca Jedii să meargă pe Ilum, atunci va fi logic şi pentru Imperiu. Vor avea un fel de prezență acolo. Dar eu ştiu o altă cale spre peşteri, o cale secretă.

Furia părăsi fața lui Ferus. O acceptase şi o lăsase să plece, aşa cum trebuia să facă un Jedi. Brusc, era numai afaceri, concentrat pe următoarea etapă a misiunii.

— Bine.

— Nu e atât de bine, spuse Obi-Wan. Calea secretă duce direct printr-un cuib de gorgodoni.

Capitolul 9

Se aflau în fața navei lui Toma. Obi-Wan se uită în jur la peisajul dezolant.

— Eşti sigur că tu şi Raina vreți să rămâneți aici? îl întrebă pe Toma.

— Acum suntem pe lista celor căutați de Imperiu, spuse Raina. Aş spune că acesta este cel mai sigur loc din galaxie pentru noi. Am umplut nava cu provizii, în cazul în care trebuia să evadăm rapid. Aşa că vom fi bine aici… deocamdată.

Vorbeau lejer, dar Obi-Wan ştia cât curaj le trebuia pentru a rămâne. Exista o şansă ca el şi Ferus să nu-i mai poată găsi din nou.

Exista o baliză de orientare pe navă pe care o vor lăsa pe asteroid, dar nu exista nicio garanție că va funcționa prin perturbațiile atmosferice din jurul asteroidului. O vor testa după ce vor părăsi atmosfera, dar se putea întâmpla orice.

— Ne vom întoarce după voi, spuse Ferus. Vă voi găsi indiferent de situație, vă promit asta. Şi vom aduce provizii, în cazul în care veți decide că trebuie să rămâneți pentru o vreme.

Raina se uită la Trever.

— Eşti sigur că vrei să pleci?

— E greu să părăseşti toate astea, spuse Trever, fluturând nepăsător o mână. Dar, da.

El, Obi-Wan şi Ferus urcară în navă. Porniră în spațiu şi aproape imediat fură izbiți de furtuna puternică de energie. Ferus urmă sfaturile pe care le primise de la Raina şi ghidă nava prin schimbările şi forfecările de energie. Nava se zgudui şi intră într-un ruliu puternic, dar rezistă. Era hotărât să reuşească să treacă. Nava lui Toma era cea mai stabilă pe care o pilotase vreodată.

— Baliza de orientare rezistă, spuse Obi-Wan. Pot să le accesez coordonatele.

— Bine, vom putea să ne întoarcem.

— Sigur, strigă Trever în timp ce o schimbare bruscă îi trimitea în picaj prin spațiu. Dacă vom reuşi să ieşim vreodată!

Zburară prin cea mai mare parte a furtunii şi, în sfârşit, ajunseră în spațiul normal şi calm. Ferus intră în hiperspațiu într-un caleidoscop de stele. Era mai puțin de o zi de călătorie până la Ilum.

Dezaprobarea lui Ferus față de decizia lui Obi-Wan pluti între ei şi petrecură cea mai mare parte a călătoriei în tăcere.

De ce oare, gândi Obi-Wan, *putea fi sigur de o decizie, dar să fie sfâşiat de efectele ei?* Îl trimitea pe Ferus singur în peşterile din Ilum, doar cu Trever care să stea de pază afară. Va fi testul pentru a vedea dacă Ferus va putea fi din nou un Jedi. Timpul pentru reguli dispăruse. Nu mai exista Consiliu Jedi. Nu mai era nimeni care să-i spună lui Ferus că nu era pregătit.

Obi-Wan îşi aminti de conversația cu Qui-Gon de pe Tatooine.

Vorbeşte despre ceea ce ştii despre Ferus, nu despre ceea ce poți ghici, spusese Qui-Gon.

Acum, Obi-Wan se gândea că fusese cel mai talentat ucenic, al doilea după Anakin. Cu atâtea daruri, este un adversar formidabil pentru Imperiu. Cu o sabie de

lumină, cu o stăpânire a Forței în continuă recuperare, în continuă întărire, ar fi fost şi mai puternic. Să treacă singur prin peşteră, să-l găsească pe Garen, să găsească cristalele... asta l-ar putea distruge. Sau l-ar putea recrea.

Să cedeze, să se încreadă în puterea altuia – asta era ceva ce Obi Wan învățase cândva, cu mult timp în urmă. Anakin nu învățase niciodată. În aroganța lui, crezuse că el era singurul care putea realiza lucrurile dificile. Dar Obi-Wan ştia că erau momente în care trebuia să se retragă şi să lase pe altul să meargă înainte. Acesta era unul dintre acele momente. Chiar dacă Ferus nu îl înțelegea niciodată, nu îl accepta niciodată. Chiar dacă Ferus eşua.

Obi-Wan se afla la comenzi când revenirä în spațiul real. Ilum se afla în față.

— Va trebui să ne întoarcem pe partea din spate a planetei, spuse Obi-Wan. E bine că nu există supraveghere orbitală.

— Nu trebuie să fie, zise Ferus. E evident că nu-i consideră pe Jedi o amenințare.

— Să ne apropiem suficient de mult pentru a obține o citire a senzorilor, spuse Obi-Wan.

Se scufundă mai aproape de planetă, mulțumit de senzația de control din mâinile sale. Toma nu exagerase. Era o navă excepțională.

Trecu pe deasupra unui lac glaciar presărat cu aisberguri.

— Pot ateriza pe marginea lacului. Trever poate sta aici în timp ce tu urci pe munte.

Trever se uită în jur cu îndoială.

— Uau. Tu alegi cele mai bune locuri, Obi Wan. Îmi dau seama că va fi distractiv.

— Va fi mai bine decât într-un cuib de gorgodoni, spuse Ferus.

— Asta e singura mea alegere?

— Poți oricând să vii cu mine, Trever, spuse Obi-Wan. Pot să te las într-un loc sigur şi să mă întorc după tine.

Băiatul clătină din cap, aşa cum Obi-Wan ştiuse că va face.

— Nu, mulțumesc, spuse el cu nepăsare. M-am obişnuit să-l aştept pe Ferus.

Obi-Wan ateriză nava.

— Nu e departe, dar e drept în sus, îi spuse el lui Ferus. Ține minte, trebuie să progresezi dincolo de viziuni. Nu le lăsa să te oprească. Continuă să mergi înainte. Cristalele se află în mijlocul peşterii. Dacă Garen este în peşteră, acolo se va afla.

Ferus aprobă din cap.

— Fie ca Forța să fie cu tine.

— Şi cu tine.

Ferus şi Trever ieşiră din navă. Obi-Wan decolă din nou. Nu se uită înapoi. Ştia că vederea lui Ferus şi a lui Trever dispărând în depărtare îi va provoca durere. Simți că frica îi strânge inima – o panică bruscă că nu-i va mai vedea.

Împinse nava în viteză spre Polis Massa. Ceva ticăia în interiorul lui. Ceva care îi spunea că ar fi bine să facă ceea ce trebuia să facă şi să se întoarcă repede.

* * *

Polis Massa era o mică aşezare minieră în mijlocul unui câmp de asteroizi. Avea un centru medical mic, dar excelent, şi aici fusese locul în care Jedii găsiseră sanctuar pentru Padme, la sfârşitul perioadei teribile în care armata clonelor se întorsese împotriva lor.

În timp ce Obi-Wan cobora deasupra peisajului fisurat, inima i se strângea. Ateriză nava lui Toma în zona de andocare şi luă tubul ascensorului orizontal spre suprafață, mergând prin pasajele ajustate atmosferic de locuitorii planetei până când ajunse la centrul medical. Cu fiecare pas, îşi amintea de ziua teribilă în care o adusese pe Padme aici. Atunci nu ştiuse că era pe moarte. Nu ştiuse cât de grav o rănise Anakin. Frica îi încleştase inima, dar crezuse că Padme, femeia puternică pe care o cunoscuse, va supraviețui.

Făcu semn cu mâna în fața unui senzor şi intră într-o mică recepție. Centrul medical era condus în principal de droizi. Un ecran clipi, iar un droid pluti la vedere.

— Vă rugăm să precizați natura stării dumneavoastră.

Natura afecțiunii mele este durerea din inimă.

— Sunt aici pentru a îl vedea pe Maneeli Tuun. Vă rog să-l informați că îl caută un vechi prieten.

— Vă rog să aşteptați.

Ecranul clipi. Obi-Wan se plimbă prin spațiul restrâns. Amintirile se înghesuiau în cameră, făcând-o să pară şi mai mică. Îşi aminti de neputința lui în timp ce o purta pe Padme înăuntru. Îşi aminti de durerea lui când văzu cum se stingea Forța Vie din ea. La sfârşit, droizii medicali nu înțeleseseră de ce nu putuseră să o salveze, dar el înțelesese. Bănui că Padme ştiuse că puterea ei era limitată. Nu mai avusese prea multă, şi nu mai avea de unde să ia mai mult. Şi acea putere o va dărui copiilor ei.

Se asigurase că se vor naşte şi vor fi sănătoşi. Apoi, şi numai apoi, cedase.

El nu mai putea face prea mult pentru ea acum. Dar ar fi luptat până la ultima suflare pentru a-i proteja copiii. Într-o zi, aceştia vor şti despre marele curaj al mamei lor. Obi-Wan şi Yoda abia asimilaseră şocul morții lui Padme când le fusese clar că cea mai bună cale de a se asigura de siguranța copiilor ei era să şteargă orice înregistrare a naşterii lor. Droizii medicali fuseseră supuşi unei ştergeri de memorie, iar datele din computer fuseseră şterse. Dar existase un singur Polis Massan în care Obi-Wan simțise că poate avea încredere. Maneeli Tuun fusese un susținător fervent al cauzei Republicii şi avea un caracter ireproşabil. Îi făcuse favoruri lui Yoda de-a lungul anilor şi fusese unul dintre motivele pentru care Polis Massa fusese ales pentru naşterea gemenilor. Cu siguranță că îl va ajuta şi acum.

Obi-Wan nu avea încă niciun plan. Spera să găsească o modalitate de a accesa dosarele medicale şi să se asigure că dosarele lui Padme fuseseră şterse, aşa cum stabiliseră. Acesta ar fi fost primul pas.

Maneeli Tuun părea slab şi îngrijorat când intră pe uşă. Când îl văzu pe Obi-Wan, o expresie de plăcere surprinsă îi apăru pe față, dar apoi fu înlocuită de aceeaşi încruntare.

— Cred că ştiu de ce te afli aici. Vino.

Înainte ca Obi-Wan să poată spune vreun cuvânt, Tuun îl conduse dincolo de uşa interioară, în holul complexului.

— Trebuie să fim atenți, spuse el pe un ton scăzut. Este în biroul de înregistrări.

— Cine?

— Sancor. Nu de asta te afli aici?

— Cine este Sancor?

— Un Inchizitor.

— Mi-a fost teamă de asta. Nu mi-am dat seama că era aici.

Tuun îl conduse în micul său birou.

— Mai întâi a venit un anchetator. Nu şi-a spus niciodată numele, dar a copiat toate înregistrările noastre şi le-a dus lui Malorum. Asta a fost acum o lună. Acum a sosit ăsta. Este expert în securitatea înregistrărilor. A făcut deja o căutare exhaustivă în băncile de memorie ale droizilor medicali, chiar şi a celor care nu erau aici în acea perioadă.

— Malorum ştie ceva – nu ți se pare că bănuieşte adevărul?

Tuun clătină din cap.

— Nu cred că ştie ceva, dar ceea ce suspectează este altceva. Ştiu că sunt hotărâți. Acum mi-a cerut registrele de aprovizionare.

— De ce le-ar vrea? întrebă Obi-Wan.

— Are de gând să verifice utilizarea proviziilor, precum şi deşeurile din perioada în care a fost aici Senatoarea Amidala. Pentru a vedea dacă utilizarea a fost în concordanță cu cazurile.

Obi-Wan fu surprins.

— Ar fi în stare să spună dacă au avut loc naşteri?

Tuun se încruntă.

— S-ar putea. Există anumite teste pe care le facem pe nou-născuți. Bineînțeles că am şters toate înregistrările şi memoria droizilor, dar nu am şters şi înregistrările de aprovizionare. Când stocurile sunt scăzute, facem comenzi de reaprovizionare. Bebeluşii au fost examinați şi îngrijiți aici, aşa că s-au folosit rezerve... şi dacă verifică diversele rezerve de medicamente în raport cu pacienții, s-ar putea să găsească ceva. Tocmai mă duceam să-l chem pe Osh Scal. Este ofițerul nostru de aprovizionare din Polis Massa – Inchizitorul vrea să-l interogheze, deoarece este unul dintre puținii Polis Massani care pot vorbi. Nu am de ales. Pot doar să sper că nu poate depista nimic.

Obi-Wan gândi rapid.

— L-a văzut deja pe Osh Scal?

— Nu, a stat la biroul de înregistrări.

— Puteți accesa registrele de aprovizionare de aici?

— Bineînțeles. Am acces la toate registrele. Tuun apelă rapid pe ecran registrele de aprovizionare. Vedeți? Sunt sute de articole de verificat. Dar el pare hotărât. Şi să nu credeți că le pot şterge. Va fi capabil să le urmărească.

— Nu vreau să ştergi nimic. Dar dacă adaugi ceva? Ar putea să-i dea de urmă?

— Nu.

— În regulă. Obi-Wan se aşeză rapid la consolă. Să zicem că ai avut un pacient aici în acelaşi timp cu Padme. Cineva care a suferit o rană grea în urma unei bătălii. Poți să introduci proviziile de care ai avea nevoie în cazul în care ar dezvolta complicații? Medicamente? Dispozitive speciale de vindecare?

— Bineînțeles. Dar nu înțeleg.

— Poate că dacă îi dăm un peşte mai mare de prins, va fi distras.

Expresia tulburată a lui Tuun se limpezi.

— Deci, dacă el crede că este pe urmele cuiva pe care îl caută Imperiul...

— Exact.

— Dar cine?

— Nu contează. Nu avem nevoie de un nume. Avem nevoie doar de un profil. Există o mulțime de inamici ai Imperiului care au intrat în umbră de la sfârşitul Războiului Clonelor, iar unul dintre ei ar fi putut fugi uşor aici. Malorum va încerca să afle cine este. Urmele nu vor duce nicăieri. Trebuie doar să plantăm sămânța.

Tuun se întoarse la consolă.

— Asta e oarecum genial. Cred. Tastă un număr de provizii, parcurgând o listă enormă. Iată. Este suficient de bine îngropată astfel încât să trebuiască să muncească pentru a o găsi. Dar ar trebui să-l lăsăm pe Osh Scal să se ocupe de asta? S-ar putea să observe că lista de provizii este diferită. E meticulos.

— Nu. Sancor nu l-a văzut încă. Aşa că mă duc eu.

Tuun copie fişierele pe care le modificase pe o dischetă şi i-o dădu lui Obi-Wan.

— Obi-Wan, prietene, trebuie să fii atent. Inchizitorul este isteț. Tuun îşi trecu mâinile peste obraji şi oftă obosit. Credeam că ne-am gândit la toate. Am verificat şi am revăzut totul de trei ori. Ştergerile de memorie sunt solide. Nu există nicio înregistrare a naşterilor. Nu există nicio înregistrare a ta sau a lui Yoda aici. Nu mi-am închipuit că vor săpa în felul acesta.

— Fac asta pentru că nu au informații, nu pentru că le au, spuse Obi-Wan. Să mergem. Poate că voi putea face ceva.

Tuun schiță un mic zâmbet.

— Dacă poți să-l trimiți înapoi de unde a venit, ar fi grozav. Dar dacă află că am modificat aceste fişiere, am putea sfârşi amândoi executați.

Capitolul 10

— Chiar mă laşi aici? întrebă Trever, neîncrezător.

Ferus îşi verifică echipamentul.

— Trebuie să o fac. Doar cineva care ştie să folosească Forța poate trece prin peşteră.

— Cine a spus asta?

Ferus suspină.

— Îmi vei face munca mai grea dacă eşti acolo, Trever. Viziunile te vor deruta şi te vor speria.

Trever îşi scoase bărbia în afară.

— Nu mă sperie lucrurile care nu există.

— Există. Ai încredere în mine. Nu ştiu dacă voi reuşi să trec. Şi nici nu te pot arunca într-un cuib de gorgodoni. Dacă totul merge bine, nu va dura mult. Dacă nu merge bine... aşteaptă-l aici pe Obi-Wan. Şi stai departe de ochii lumii!

— Nu-mi mai da ordine! Nu sunt un copil!

— Eşti un copil, spuse Ferus. Ai văzut multe şi ai făcut şi mai multe, dar încă eşti un copil, iar eu te voi proteja atunci când va trebui. Am încheiat discuția. Acum aşteaptă aici. Dacă am noroc, voi ieşi cu Garen Muln şi cu o sabie de lumină.

— Şi dacă nu eşti norocos, un gorgodon te va mesteca şi te va scuipa, iar eu voi aduna resturile, ripostă Trever.

— Încântător, spuse Ferus. Mult noroc şi ție.

Se întoarse cu spatele. Făcuse doar câțiva paşi când Trever strigă după el.

— Ar fi bine să te întorci!

Zâmbind uşor, Ferus plecă mai departe. Obi-Wan îi arătase traseul spre cuibul gorgodonilor şi spre partea din spate a peşterii. Îi dăduse chiar şi sfaturi despre cum să lupte cu un gorgodon, în cazul în care ar fi provocat vreunul.

— Trebuie să am grijă la cozile lor, murmură Ferus. Şi la dinții lor. Şi la saliva lor. Şi la brațele lor, căci te strivesc până la moarte.

Ilum era o planetă de gheață, iar zăpada era netedă ca sticla, cu un strat exterior de gheață permanentă. Aerul era atât de rece, încât simțea că îi îngheață plămânii la fiecare respirație. Ferus trebui să facă paşi mici şi să se folosească de cablul lichid pentru a se trage în sus pe stânci. Fu o urcare obositoare, iar el încercă să meargă în ritmul ales, în ciuda nerăbdării de a ajunge în vârf. Ştia că va avea nevoie de toată puterea pentru a înfrunta gorgodonii. Ştia, de asemenea, că aceştia dormeau în timpul zilei, aşa că ar putea, de asemenea, să reuşească să treacă de cuib fără să îi trezească.

Pe măsură ce urca, trebui să se scuture de sentimentul de neîncredere că se afla aici. Reîntâlnirea cu Obi-Wan îl catapultase pe o cale la care nu se aşteptase. Îşi părăsise lumea adoptivă, îl părăsise pe Roan, doar pentru a pleca într-o misiune de salvare a oricărui Jedi pe care îl putea găsi. Şi el nici măcar nu mai era Jedi!

Nu era sigur ce era. Era o creatură ciudată, jumătate Jedi, jumătate om. O creatură de carnaval spațial pe care copiii o arătau cu degetul şi râdeau, aşteptând ca el să se transforme în una sau alta.

Concentrează-te, Ferus, îşi spuse lui însuşi cu severitate.

Lansă cablul lichid şi acesta îl trase în sus pe cei o sută de metri rămaşi până la următoarea stâncă. Perdele groase şi ondulate de gheață acopereau muntele. Obi-Wan îi explicase că va fi dificil să localizeze cu precizie locația cuibului de gorgodoni. Va trebui să se folosească de Forță. Ferus închise ochii pentru o clipă. Era uneori un efort pentru el să-şi limpezească mintea, să ajungă la Forță. Totuşi, folosirea Forței trebuia să fie fără efort; nu trebuia să încerce. Putea doar să existe în acest moment, nu să spere la ceea ce avea să vină. Simțea în aer vibrațiile gheții, ale rocii, ale moleculelor cerului, ale propriului său corp. Toate astea existau împreună ca un zumzet de energie fără cusur, iar din ele se ridica ceea ce îl lega de tot ce exista în galaxie: Forța.

Simți cum se adună şi deschise ochii. Văzu imediat că ceea ce crezuse că era o cortină groasă şi impenetrabilă era de fapt un zid construit. Gorgodonii mutaseră depunerile abrupte de gheață ca şi cum ar fi fost din oțel transparent, imitând panta abruptă a stâncii, pentru a se camufla. Odată ce văzu acest lucru, restul fu uşor. Ferus văzu diferența dintre umbra albastră şi curba de gheață. Era o deschizătură în perete, imposibil de văzut chiar dacă se uita cu atenție. Merse spre ea.

Forța nu îi dădu niciun avertisment, dar ştia că fiarele erau aproape. Le putea simți. Trecu prin deschidere şi se opri brusc, uimit de ceea ce era în jurul lui. Îi trebui o clipă să înțeleagă formele. Gorgodonii îşi făcuseră cuibul folosind gheață şi bolovani pentru a construi adăposturi care arătau chiar ca spatele lor cocoşat. Se ridicau pe vreo cincizeci de metri şi erau cocoțate ca nişte dealuri suspendate. Îşi folosiseră saliva lor maronie lipicioasă ca pe un fel de mortar pentru a ține structurile împreună. Aveau o calitate elastică şi atârnau peste deschizătură, arătând ca un ghem pe un fir delicat şi legănându-se uşor în vânt.

Ştia că gorgodonii aveau un simț excelent al mirosului. Niciunul dintre ei nu se mişcă în timp ce îi număra pe cei pe care îi putea vedea. Doi în lateral, dormind în aer liber. Un gorgodon mai mic, jumătate înăuntru, jumătate afară din adăpostul său. Nu ştia câți alții mai erau în interiorul adăposturilor. Nu mai era nimic de făcut decât să meargă direct prin mijlocul cuibului. Văzu deschiderea peşterii în față, doar o fantă în perete, nu îndeajuns de mare pentru ca un gorgodon să treacă prin ea. Dacă reuşea să treacă prin deschizătură, ar fi fost în siguranță în privința lor.

Începu să traverseze cuibul. Un gorgodon se întinse şi se tolăni mai aproape de el, iar Ferus trebui să sară din calea lui. Ceea ce, din nefericire, îl duse în saliva urât mirositoare şi lipicioasă care atârna peste adăpostul fiarei. Ferus se luptă în tăcere să se desprindă. Era ca şi cum ar fi fost prins în seva groasă a unui copac.

Gorgodonul deschise un ochi leneş. Ochiul era galben, iar Ferus se văzu reflectat în pupila uriaşă şi întunecată. Părea foarte mic. Şi, îşi imagină el, gustos.

Gorgodonul deschise gura şi urlă, cu triplul rând de dinți galbeni încă înroşiți de la ultima cină. Sângele lui Ferus, deja rece, se transformă acum în gheață. Ceilalți gorgodoni se agitară şi, deodată, aerul se umplu de urletele lor.

Erau cazuri când trebuia să lupți şi cazuri când trebuia să fugi. El fugi.

Coada apăru de nicăieri, lovindu-l în spate ca un salut prietenos. Acest salut special făcu durerea să îi treacă prin corp şi îl trimise prin aer, zburând spre un alt gorgodon care stătea cu fălcile deschise pentru a-l prinde şi, fără îndoială, a-l rupe în două. Dacă avusese vreodată nevoie de Forță, acum era momentul. Ferus se întinse spre ea, dar nu întâlni nimic, niciun curent care să-l ajute. Ştia că era prea concentrat pe fălcile care îl aşteptau. Momentul prezent nu era doar groaznic – pur şi simplu pulsa

prin aer. Problema era momentul următor. Acela în care rândurile de dinți îl făceau felii. În loc să se întindă spre Forță, întinse mâna spre saliva elastică şi fibroasă care se înfăşura pe un adăpost în timp ce zbura pe lângă el. O apucă disperat cu vârfurile degetelor, iar aceasta cedă în fața lui. Avusese nevoie doar de o pauză în impulsul său şi o primise. Trase de substanța gumoasă şi groasă, iar aceasta îl aruncă înapoi precum un bumerang. Se izbi de partea laterală a unui bolovan, dar cel puțin era mai bine decât să aterizeze în fălcile unui gorgodon. Gorgodonul scoase un urlet de furie la pierderea prânzului. Sări după Ferus. Dar tânărul se mişca deja, fiind atent la cozile lor letale. Pielea gorgodonului era atât de groasă încât proiectilele de blaster nu-i puteau ucide, ci doar enerva, aşa că îşi ținu blasterul în toc. Trebuia să ajungă la punctul vulnerabil din spatele gâtului lor pentru a-i ucide, dar era la fel de bine să nu fie nevoit să ajungă până acolo. În plus, el era intrusul. Intrase în cuibul lor şi presupunea că aveau tot dreptul să fie supărați pe el. Dar trebuiau să fie atât de răi?

Se folosi de următoarea dâră elastică ca de un leagăn pentru a-l ridica pe spatele unui gorgodon. O labă mare cât o sanie antigrav încercă să-l lovească, dar Forța îl ajută brusc, iar el sări pe deasupra ei. Acum simțea Forța şi o folosi pentru a-şi prelungi saltul peste ultimul adăpost al gorgodonilor.

Era aproape de deschizătura peşterii când simți că se ridică în aer. Primul său gând fu surpriza. *Sunt din nou în aer, dar nu am sărit*, gândi el, amețit. Apoi îl lovi durerea. Partea stângă a corpului său era în flăcări. Îşi dădu seama că fusese lovit cu o labă. Şi nu numai atât, dar lovitura fusese perfect țintită. Se afla pe o traiectorie directă spre cealaltă labă, care era ridicată la pândă. Văzu foarte clar cum creatura intenționa să-l lovească dintr-o labă în alta, până la pierderea cunoştinței, apoi să-l arunce în gură şi să îl strivească.

Nu ăsta era felul în care să-şi petreacă o după-amiază plăcută. Nici genul de moarte decentă. Ferus făcu o întoarcere în aer, durerea fiind uitată în timp ce se întețea dorința de supraviețuire. Era conştient de claritatea aerului rece, de frumusețea cristalină a gheții, de mirosul gorgodonilor, bogat şi fetid în nările lui.

Cizmele lui se loviră de laba masivă a gorgodonului. Genunchii i se îndoiră, iar el sări în gol, folosindu-se de puterea creaturii pentru a-l trimite în zbor. Dar în loc să lase gorgodonul să-i dicteze direcția, Ferus folosi Forța pentru a se catapulta până pe capul fiarei. Ateriză în blana atât de alunecoasă de gheață încât părea a fi panta unui deal. Ferus alunecă pe gâtul creaturii, luând vibrolama din tunică şi apoi, cu o rotire rapidă a corpului, îşi folosi toată forța corpului pentru a o îngropa în locul moale din spatele craniului creaturii.

Urletul animalului rănit răsună în aer şi fiara îl scutură pe Ferus ca pe o frunză uscată. Ferus se propulsă din nou prin aer, dar ateriză în siguranță pe pământ. Porni spre peşteră în timp ce creatura se rostogolea pe jos, încercând să scoată vibrolama.

Se strecură în interiorul deschizăturii peşterii şi fu cufundat în întuneric. Reuşise. Gorgodonii erau în spatele lui, dar ştia că ce era mai rău se afla în față.

Capitolul 11

Trever se înfăşurase într-o pătură termică şi se aşezase cu spatele la un bolovan acoperit de gheață. Răsuflarea îi îngheța în aer, aşa că suflă câțiva nori şi privi cum se risipesc vaporii. O făcu din nou. Apoi închise un ochi şi încercă să-şi dea seama unde se oprea gheața şi unde începea lacul înghețat.

Nu avea niciodată vreun moment de plictiseală.

Ferus îl lăsase din nou în urmă. Tocmai când se promitea puțină acțiune, fusese parcat ca un speeder de antrenament. Nu se aşteptase la asta. Atunci când se ascunsese la bordul crucişătorului, nu ştiuse la ce să se aştepte, dar cu siguranță nu era asta. Voia doar să scape de lumea lui natală şi de Imperiu – şi în schimb, acum era încurcat cu Jedii. Bine, reuşise să vadă un pic din galaxie, dar să stea cu un erou al rezistenței şi cu un Jedi care sigur nu era bine plătit... În mintea lui Trever, aventura ar fi trebuit să însemne un fel de scor pe parcurs. La ce altceva servea pericolul?

Cine ar fi ştiut că Ferus se va dovedi a fi atât de... nobil?

Încă îl plăcea pe Ferus, dar nu se angajase să fie luna planetei lui.

Trever ronțăi o pastilă de proteine. Poate că ar trebui să se despartă de tipii ăştia şi să găsească o planetă drăguță undeva, în afara Inelului Exterior, unde Imperiul nu era atât de... turbat. Un loc decent care să aibă nevoie de puțină acțiune pe piața neagră, unde să poată cumpăra şi vinde în linişte. Un loc în care un hoț inofensiv ca el putea să-şi câştige cinstit existența fără să aibă o cizmă Imperială pe cap.

Asta fusese gheață care se spărgea sau fusese un pas? Trever se opri din ronțăit. Cu siguranță nu putea fi vântul care zburda frunzele inexistente de pe această planetă înghețată şi pustie. Nu, era cu siguranță ceea ce crezuse că este... un pas.

Înfăşurându-se mai bine în pătura termică care îl acoperea, se strecură în spatele unui bolovan. Chiar sub el, o cărare îngustă se curba de-a lungul pantei. Peste o secundă, văzu doi soldați în echipament de zăpadă care se îndreptau spre el. Văzu imediat că nu căutau nimic. Erau doar doi soldați, parcurgând un perimetru, făcând o treabă plictisitoare. Dar nu se aflau nici pe departe prin apropierea bazei lor. Şi asta însemna că lăsaseră un vehicul pe undeva. Asta putea fi o situație foarte interesantă. Trever se strecură în linişte afară din pătura termică. Aşteptă până când soldații dispărură din vedere şi apoi alunecă pe pantă. Se târî prin zăpadă, luând-o înapoi pe drumul pe care veniseră Imperialii. Nu îi luă mult timp să găsească mijlocul lor de transport. Trever scoase un fluierat slab. *Super.* Era un crucişător spațial mic. Fără îndoială că era echipat cum trebuie. I-ar fi plăcut să aibă ceva mâncare decentă, poate câteva unelte sau un propulsor auxiliar uşor de furat... doar câteva lucruri pe care ei nu le-ar fi observat dacă nu mai erau.

Rampa era încă jos. *Asta da invitație grațioasă.* Trever se apropie şi se strecură în interiorul navei. Mai întâi dădu iama prin bucătărie şi înghiți ceva de mâncare în timp ce căuta. Îşi strecură în buzunar un tăietor cu fuziune nou-nouț – nu se ştia niciodată când putea fi de folos unul – precum şi o pereche mică de electrobinoculare. Luă câțiva pumni de lame pentru tăietorul cu fuziune, în caz că va avea nevoie de ele.

Ezită în privința unui senzor de localizare, dar decise că putea să le lipsească de

el. Nu dorea să lase vreo dovadă a prezenței sale. Dar băgă în buzunar un pumn de încărcături alpha-plus pe care le găsise într-o cutie de scule. Erau explozibili puternici, folosiți de obicei în minerit. Fără îndoială că soldații aveau nevoie de ele pentru a sparge orice piatră care le stătea în cale.

Trever se gândi că ar fi existat cel puțin câteva credite de rezervă prin preajmă, sau orice fel de monedă valabilă. Nu era nici măcar un cip de credit de buzunar. Dar buzunarele i se umpluseră oricum, şi era timpul să plece.

Deodată auzi pocnetul unui transmițător. Se întorceau trupele de şoc. Trever se uită afară. Încă nu se vedeau. Tocmai se pregătea să se grăbească să coboare pe rampă când observă cu coada ochiului că ateriza un transportor. L-ar fi văzut dacă ieşea acum. Blestemându-şi ghinionul, Trever se retrase şi se strecură în susul rampei.

Trupele de şoc se apropiară de noua navă chiar în momentul în care aceasta aterizase. Acoperişul cupolă al cabinei de pilotaj se deschise şi Trever auzi clar cum ofițerul dinăuntru întreba:

— Ceva neobişnuit?

— Nimic de raportat, spuse unul dintre soldați.

— Întoarceți-vă la bază. Este implementat scenariul de atac şapte.

— Un alt exercițiu?

— Negativ. A fost reperată o navă. Scanarea a indicat o formă de viață în apropierea peşterii. Sigur nu ați observat nimic neobişnuit?

— Da, suntem siguri.

Chiar atunci căzu una dintre lamele pentru tăietorul cu fuzuine îndesate în buzunarul tunicii lui Trever. Ricoşă cu un sunet metalic, apoi se rostogoli pe rampă.

Ştiuse că nu merita să fie atât de lacom.

Urmă o pauză de o fracțiune de secundă. Apoi, soldații se întoarseră, cercetând zona. Senzorii din căştile lor luminară în roşu când îl reperară.

Atacară, cu blasterele îndreptate direct spre Trever. Acesta închise rapid rampa şi sări în cabina de pilotaj. Câştigase odată un concurs de cablare a pornirii motorului cu cei mai tineri hoți de pe Bellassa. Acum îşi înjumătăți propriul timp de record.

Era timpul să facă o plimbare.

Capitolul 12

Sancor era un umanoid mic, a cărui robă întunecată părea că îl micşora. Degetele sale erau lungi şi cu trei articulații şi se mişcau cu uşurință pe tastatură în timp ce informațiile inundau ecranul.

— Acesta este Osh Scal, ofițerul nostru de aprovizionare medicală, spuse Tuun, indicându-l pe Obi-Wan, care se schimbase în hainele potrivite pentru un ofițer de aprovizionare medicală, inclusiv o mască chirurgicală care îi acoperea fața.

— În sfârşit. Sancor îi făcu semn lui Obi-Wan să înainteze fără să se întoarcă să se uite la el. Aştept de cincisprezece minute.

— Eram în pauză, spuse Obi-Wan, păstrându-şi tonul prietenos. Cu ce vă pot ajuta?

Sancor îşi pocni degetele lungi şi flexibile şi apoi întinse mâna.

— Registrele tale de aprovizionare care acoperă datele pe care le-am indicat. Rămâi aici în timp ce le examinez. Voi avea întrebări.

— Voi încerca să răspund la ele.

Obi-Wan îi înmână lui Sancor discheta pe care i-o dăduse Tuun. Sancor o strecură în fanta de citire. Informațiile apărură pe ecran: numere, litere şi coduri. Obi-Wan se aplecă în față în timp ce Sancor răsfoia materialul.

— Dacă îmi spuneți ce căutați, aş putea să vă ajut mai bine, spuse el.

— Nu ți-am pus nicio întrebare, răbufni Sancor. Ochii lui mici şi negri se plimbau peste material. Doctore Tuun, nu-mi amintesc să-ți fi cerut să rămâi. Sunt sigur că ai îndatoriri în altă parte. Un pacient de salvat, poate.

— Da. Voi pleca, atunci.

Cu o ultimă privire către Obi-Wan, Tuun ieşi din cameră.

— Poftim. Degetul lung al lui Sancor se odihnea pe o secțiune de ecran. O trusă de scanare a semnelor vitale. Ați comandat mai multe truse de înlocuire aici.

— Da, este un obiect pe care îl folosim frecvent...

— Dar sunt folosite special pentru nou-născuți, pentru a scana eventualele probleme.

— Nu, nu exclusiv.

— Nu existau nou-născuți în această unitate la acel moment.

— Nu ştiu, nu am verificat dosarele pacienților...

— Dar am făcut-o eu.

Sancor continuă să răsfoiască. Dintr-o dată, se opri.

— Ce este...

Îşi închise gura. Obi-Wan îi privi fața. Descoperise datele pe care le introdusese Tuun. Sancor îşi linse buzele în timp ce studia ecranul. Obi-Wan putu vedea că încerca să nu-şi arate entuziasmul.

— Ați avut doar câțiva pacienți în centrul medical în acea perioadă. Doar unul singur a fost rănit grav. Cu toate astea, aceste provizii arată că a fost tratată o boală catastrofală majoră. Înregistrările voastre nu reflectă asta.

Obi-Wan ridică din umeri.

— Înregistrările pot fi neglijente.

Sancor îi aruncă o privire glacială.

— Ciudat că îți denigrezi propriile abilități. Aceste înregistrări sunt meticuloase. Iar droizii medicali sunt programați să introducă toate procedurile efectuate. Ar trebui să se potrivească.

— Nu sunt doctor, spuse Obi-Wan. Sunt doar un tehnician. Poate vreți să verificați droizii medicali.

— Dacă aş fi vrut să vorbesc cu un droid medical, l-aş fi chemat. Cine altcineva avea acces la comenzi în acel moment?

— Eu fac comenzile.

— Îți verifică cineva comenzile sau le vede după ce le trimiți?

— Nu.

Sancor se uită la el, fără să-l creadă. Degetele lui lungi mângâiară tastele.

— Să verificăm lista angajaților.

Unul câte unul, apărură nume şi fotografii. Dintr-o dată, Obi-Wan se simți neliniştit.

— Sunt sigur că vă pot ajuta, spuse el. Trebuie doar să mă familiarizez cu câteva detalii.

— Cu siguranță îți poți aminti ceva ce s-a întâmplat atât de aproape de sfârşitul Războiului Clonelor.

— A fost o perioadă haotică.

— Dimpotrivă. Lucrurile mergeau încet în acest sector, iar tu erai adjunct la o săpătură arheologică. Acțiunea era în altă parte.

Sancor se întoarse şi îl privi pe Obi-Wan, cu antenele mişcându-i-se. În spatele capului lui Sancor, apăru numele OSH SCAL, împreună cu o figură care nu semăna deloc cu cea a lui Obi-Wan. Tot ce trebuia să facă Sancor era să se întoarcă şi ar fi văzut adevărul – că Obi-Wan se dădea drept ofițerul de aprovizionare.

Obi-Wan se întinse spre Forță.

— Ați văzut destul pentru moment şi pot pleca, spuse el.

Sancor clătină din cap.

— Cu siguranță nu am văzut destul.

Mintea lui Sancor era prea puternică pentru a fi influențată. Dar Obi-Wan trebuia să-l împiedice să se întoarcă. Se ridică brusc în picioare.

— Pot să accesez mai repede fişierele de pe celălalt port.

— Atunci, fă-o.

Aproape că scăpase cu bine. Dar Tuun îşi băgă brusc capul înăuntru.

— Ați terminat?

Sancor se întoarse să se uite la Tuun, iar privirea lui mătură ecranul. Văzu numele şi imaginea. Când se întoarse spre Obi-Wan, avea un blaster în mână.

— Să presupunem că voi doi îmi spuneți ce se întâmplă, spuse el. Zâmbi, iar ei îi văzură dinți mici şi ascuțiți. Nu ştiam dacă aveți sau nu ceva de ascuns. Dar acum sunt sigur.

Obi-Wan simți valul părții întunecate a Forței înainte să se întâmple. Îşi activă sabia chiar în momentul în care Sancor trase în Tuun. Obi-Wan reuşi să devieze focul în timp ce Tuun sărea înapoi. O parte din proiectilele de blaster străbătură aerul şi loviră peretele. Obi-Wan sări înainte, cu sabia activată şi pregătit. Văzu surpriza de pe fața lui Sancor, apoi acesta fugi, trecând pe lângă Tuun şi luând-o la fugă pe hol.

— Se îndreaptă spre hangarul principal, spuse Tuun. Nu-l putem lăsa să plece. Are discul!

Obi-Wan o luă la fugă. Sancor îşi dăduse înapoi mânecile robei, iar Obi Wan văzu strălucirea unei rachete la încheietura mâinii.

— La pământ! îi strigă lui Tuun, chiar în timp ce plonja pentru a se adăposti.

Racheta explodă, făcând să-i plouă în cap bucăți de tavan. Obi-Wan se rostogoli din calea lor şi atacă. Sancor continuă cu o ploaie de focuri de armă. Obi-Wan îşi învârti sabia de lumină, deviind focul.

Sancor fugi pe o uşă, iar Obi-Wan îl urmă. Se trezi într-o cameră întunecată, ovală. Îi trebui o clipă ca să se orienteze, apoi îşi dădu seama că se afla pe o platformă de observare deasupra uneia dintre noile săli de operație de mai jos. Platforma era ieşită din coridorul principal şi avea locuri pentru observatori, precum şi ecrane video şi console de calculator. Scaunele goale erau fantomatice în lumina slabă. Nu-l putea vedea pe Sancor, dar îi simțea prezența. Nu se deranjă să îşi forțeze ochii. În schimb, invocă Forța şi ascultă.

Acolo, într-un colț al camerei. Sancor se ascundea. Aştepta. Auzi şuieratul rachetei de la încheietura mâinii înainte să o lanseze. Sări într-o parte când trecu şuierând. Făcu o gaură în perete, mare cât o uşă. Dar Sancor subestimase puterea rachetei şi rezistența platformei de observare. Platforma începu să se încline pe structura sa. Obi-Wan făcu un salt în picaj spre gaura făcută în perete. Trecu prin ea şi ateriză pe podeaua coridorului în timp ce platforma se desprindea de perete.

Sancor țipă şi se agăță de o consolă, încercând cu disperare să se îndrepte spre coridor în timp ce podeaua se înclina sub picioarele lui. Platforma se desprinse încet de perete, iar Sancor îşi pierdu aderența şi căzu prin aer.

Obi-Wan se târî spre marginea coridorului care se termina în gol. Se uită peste buza podelei. Sancor aterizase mult mai jos, pe o tavă cu instrumente medicale ascuțite. Se terminase. Nu mai era o amenințare.

Încet, Obi-Wan se ridică în picioare. Moartea lui Sancor nu îl ajuta cu nimic. Malorum se va întreba de ce nu s-a mai întors.

Ori secretul lui Padme era în siguranță, ori Obi-Wan îl pusese într-un pericol mai mare ca niciodată.

Capitolul 13

Întunericul din peşteră începu să capete o nuanță gri pe margini. Ochii lui Ferus se adaptară la lipsa de lumină. Pereții peşterii străluceau uşor din cauza cristalelor înfipte în suprafața lor stâncoasă. Pictogramele de pe pereți spuneau poveşti despre isprăvile Jedilor cu mii de ani în urmă. Jedi sau nu, şi el făcea parte din acea tradiție.

Peştera de cristal. Şoptiseră despre ea pe când erau Padawani şi îşi doreau să o vadă. Îşi amintea de călătoria sa aici cu Siri, când venise să îşi construiască propria sabie de lumină. Fusese chinuit de viziuni, la un moment dat se strânsese ca o minge ca să scape de ele. Îl acuzau că fugea de adevărata lui natură, că evita Forța Vie pentru că se temea de el însuşi. Spuneau că se prefăcea doar că este umil, că îi plăceau prea mult isprăvile sale ca cel mai bun ucenic. Îi arătaseră o viziune cu el însuşi într-o tunică Jedi ruptă, cu sabia ruptă, iar el ştiuse că îi arătau că nu va fi niciodată un Jedi. La momentul respectiv crezuse că îl avertizaseră că nu va trece de probe. Acum ştia că viziunea devenise realitate. Nu devenise Cavaler Jedi.

Pe atunci era doar unul singur care îl putea întrece – Anakin Skywalker. Viziunile îi spuseseră că gelozia îl orbea şi îl împiedica să fie prietenul lui Anakin. Văzuse o siluetă întunecată, într-o pelerină, care îl speriase.

Te aştept, Ferus. Mă aflu în viitorul tău, spusese viziunea cu o voce ciudată, fără trup. Fusese îngrozit de asta mai mult decât de orice altceva. Acum înțelegea ce văzuse. Posibile viitoruri, privite prin propriile lui temeri. Găsise libertatea doar atunci când îi părăsise pe Jedi. Libertatea de a fi el însuşi. Roan îl învățase asta. Roan îl învățase să nu-i pese de ceea ce credeau ceilalți, ci să țină cont de sentimentele fiecăruia. Era o distincție pe care nu reuşise cumva să o învețe la Templu. Fusese prea ocupat să încerce să fie perfect.

Acum ştia că nu fusese gelos pe Anakin, ci îi fusese frică de el. De ce? Încă nu ştia răspunsul la acea întrebare. Şi ce mai conta? Anakin era mort. La fel ca toți ceilalți.

Acum era mai bătrân. Nu mai era Jedi. Ce viziuni îi puteau veni acum, care să-l poată înspăimânta? Trecuse printr-un război. Fusese extrem de speriat şi continuase să meargă mai departe. Se cunoştea pe sine. Îşi cunoştea limitele şi îşi cunoştea capacitățile. Peştera nu-l mai putea speria.

Aşa crezi?

O imagine strălucitoare apăru în fața lui. Lui Ferus i se tăie respirația. Siri. Maestra sa, prietena sa.

Uite cum stă treaba, spuse Siri. Chiar dacă imaginea ei strălucea şi se fractura, vocea din capul lui era clar a lui Siri – directă, puțin batjocoritoare. *Nu te-ai schimbat deloc. Ascultă-te – încă îți spui că nimic nu te poate atinge, că eşti cel mai bun. Este atât de important să fii cel mai bun, Ferus?*

El scutură din cap. Nu la asta se gândea. Sau poate că da?

De asta ne-ai părăsit? Pentru că nu erai cel mai bun şi ştiai asta?

— Nu, spuse Ferus. Nu de asta am plecat.

Siri îşi încrucişă brațele şi se lăsă pe spate, dar nu era nimic de care să se sprijine. Rămase sprijinită ciudat de aer, cu picioarele încrucişate.

Nu trebuie să-ți fie teamă de ceea ce suntem. Trebuie să-ți fie teamă de ceea ce eşti tu.

— Nu mă tem, spuse Ferus cu voce tare, chiar dacă ştia că Siri era doar o viziune. I se părea destul de stupid să se certe cu o viziune, dar nu exista altă cale de ieşire. Acum mă cunosc pe mine însumi. Pe atunci nu mă cunoşteam.

Râsul înfundat al lui Siri îi provocă durerea absenței ei. Dar, cumva, de data asta, batjocura ei nu era influențată de afecțiune. I se părea că este dură cu el.

Ei bine, ar trebui să-ți fie teamă. Încă te păcăleşti! Dintr-o dată se aplecă în față. *Vrei să-i salvezi pe Jedi, de unul singur? Să te revanşezi pentru că ne-ai părăsit?*

— Nu, nu de asta! spuse Ferus. Vreau doar să ajut, vreau să lupt împotriva Imperiului!

Vrei să te întorci şi să-ți schimbi decizia, spuse Siri. *Vrei să fii din nou Jedi. Am o veste de ultimă oră pentru tine – nu poți! Nu vei mai fi niciodată un Jedi! Toate acele încercări minore de a folosi Forța sunt jalnice! Ce ți-am spus mereu? În planurile tale stau responsabilitățile. Uiți asta. Din nou!*

Siri începu să râdă. Trăsăturile ei se fragmentară brusc în bucăți de lumină. Apoi, chipul ei se reasamblă într-un mod ciudat, ca şi cum trăsăturile ei nu se potriveau. Era un monstru fără chip, o imagine a părții întunecate a Forței care apăruse în fața lui. Cum de uitase asta, felul în care imaginile îşi schimbau forma până când nu mai ştia cine era Jedi şi cine era din partea întunecată a Forței?

Sau proiectase ceea ce văzuse? Temerile lui creau viziunea? Temeri despre care nici măcar nu ştia că există. Dintr-o dată, Ferus îşi dori să se fi hotărât să facă orice altceva – chiar să-l înfrunte pe Împărat în persoană – în loc să intre în această peşteră.

O făcuse pentru Garen, pentru un Jedi de care nici măcar nu fusese apropiat. Cineva pe care nu şi-l amintea prea bine, o străfulgerare de zâmbet, o lejeritate cu Forța Vie, un pilot uimitor, prietenul lui Obi-Wan. Asta era suficient. Valul de sentimente care venise când se gândise la Garen îl învăță ceva. Încă mai este Jedi, trebuia să existe o parte din el care încă mai vibra cu Forța, dacă simțea acea conexiune. Viața lui Garen era viața lui. Era cât se poate de simplu. Ceea ce îşi făurise în copilărie încă îi vibra în oase.

Merse mai departe, mai adânc în peşteră. Acum, pereții deveneau neregulați de la cristalele înfipte în stâncă. Ferus ştia că nu l-ar fi ajutat să studieze cristalele, să le găsească pe cele mai frumoase. Trebuie să le permită cristalelor să îl cheme. Dacă Forța era puternică în el, cristalele de care avea nevoie îi vor vorbi dintre miile de cristale care se aflau în jurul lui. *Aşteaptă. Cele potrivite vor apărea.*

Se simțea uimit, aflându-se în acest loc. Dintr-o dată, îl frapă faptul că se afla aici. Fie că îi plăcea sau nu, se afla din nou pe calea Jedi.

De necrezut.

Era Anakin Skywalker. Pentru o clipă, Ferus crezu că era chiar el. Părea atât de solid, atât de real. Apoi îşi dădu seama că Anakin era tânăr, probabil în jur de şaisprezece ani, vârsta pe care o aveau când Ferus îi părăsise pe Jedi.

Îți stă în fire, spuse Anakin, *să crezi că eşti singurul care poate face ceva. Orgoliul ăsta al tău. Nu e de mirare că nimeni nu te-a plăcut vreodată.*

Ferus aşteptă. Ştia că era o imagine, că nu se putea împotrivi, că nu se putea certa cu ea. Şi se împăcase de mult cu ceea ce crezuse Anakin despre el. Nu era ceva ce nu mai auzise până atunci.

Gelozia ți-a distrus viitorul, spuse Anakin. *Ai încercat să-l distrugi pe al meu şi nu*

a funcționat, aşa că ai renunțat.

— Ştiai că sabia lui Tru era defectă, spuse Ferus.

Nu se putuse abține. Cuvintele fuseseră înăbuşite atâția ani. Ferus şi Anakin îşi puseseră amândoi prietenul în pericol – şi chiar dacă Ferus nu voise asta, acceptase vina.

— Erai gelos pe prietenia noastră, aşa că nu ai spus nimic. Ai sperat că vom avea probleme cu Consiliul. Şi aşa a fost. Ştiai că nu vom ieşi în față să spunem adevărul despre tine. Şi nu am făcut-o. Aşa că ai păstrat tăcerea – şi locul printre Jedi –, iar pe mine m-ai lăsat să mă îndepărtez de tot.

Anakin ridică din umeri.

Asta e versiunea ta?

— Este adevărul. Şi lucrul amuzant este că a fost cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat. M-am regăsit pe mine însumi.

Corect, spuse Anakin. *Aşa am auzit şi eu. Şi totuşi, şi eu m-am găsit pe mine însumi.*

Dintr-o dată, cristalele se întunecară. Ferus nu mai putu vedea pereții peşterii. Un vânt se mişca prin peşteră.

Vânt? gândi Ferus. *De unde vine vântul?* Simți frigul fricii intrând în el.

Crezi că ştii ce este frica? începură şoaptele.

Răul era în peşteră. O ştia după mâna de gheață care-i strângea inima, după cum i se scurgea puterea din picioare.

Oare greşise? Oare partea întunecată a Forței pusese stăpânire pe peşteră?

Din întuneric crescu o umbră. Era un lucru, nu o persoană. O umbră plină de durere crudă. Apoi, umbra se formă şi se reformă şi văzu că era o siluetă. Cu cască şi pelerină întunecată.

Respirația se auzi în peşteră. Un sunet aspru, artificial. Auzi inspirația, apoi expirația. Era ca şi cum creatura ar fi inspirat întuneric şi apoi l-ar fi expirat.

Darth Vader.

Capitolul 14

Auzise de el, bineînțeles. *Executorul Împăratului.* Cel care venise cu o mână de fier. Şi acum Ferus ştia că era un Sith.

Vocea era joasă şi înfricoşătoare.

Este destinul nostru să ne întâlnim. Este datoria mea să-ți spun despre adevărurile de care te ascunzi. Tu nu eşti Jedi. Te vei amăgi că eşti. Dar întotdeauna te-ai amăgit. Ai putea la fel de bine să renunți acum. Pentru că vei eşua. Şi îi vei trage pe toți în jos cu tine. Priveşte.

Ferus văzu clar viziunea. Garen, un alt Jedi pe care nu-l putea localiza. Şi Roan era şi el acolo. Se uitau la o minge de foc pe cer. În timp ce el privea, mingea de foc îi consuma. Voia să strige, dar nu putu.

În planurile tale stau responsabilitățile, spuse Darth Vader. *Dar tu nu te gândeşti niciodată la asta, nu-i aşa? Ci doar la propria ta glorie.*

În mijlocul fricii sale, Ferus simți cum se ridică încăpățânarea în el şi o apucă strâns. Forța era aici, iar el ştia asta, chiar dacă în acel moment îi era prea frică să o acceseze. Simplul fapt de a şti că încă exista în această peşteră îi dădea speranță.

Odată cu începutul speranței, veni şi curajul. Aproape că uitase acest lucru. Forța era pretutindeni, chiar şi acolo unde respira răul.

— Astea sunt lucruri care se pot întâmpla, spuse el. Dar pot să-mi croiesc propriul drum.

Nu ai văzut niciodată adevărul.

— Dacă acesta este adevărul tău, lasă-mi iluziile mele.

Ferus merse înainte, direct spre Darth Vader. Îi era frică, dar îşi acceptă frica şi continuă să meargă mai departe. Dacă acesta urma să fie sfârşitul lui, atunci îl va accepta. În clipa în care atinse mantia întunecată, se simți ca şi cum ar fi fost ars. Un strigăt îi fu smuls din gât şi răsună prin aer. Căzu la pământ şi gemu.

Partea întunecată a Forței se retrase. O simți cum era aspirată într-un vortex.

Era singur.

Prin ceața de durere văzu un trio de cristale albastru pal, strălucind ca nişte stele. Se ridică cu greu în picioare şi merse spre ele. Puse mâna pe cristale şi erau calde. Apoi căzură în palmele lui. Le băgă în buzunarul tunicii sale. Trebuia să-şi confecționeze cumva un mâner. Nu era sigur cum ar fi făcut-o fără resursele de la Templu, fără acces la arhivele de design, fără unelte speciale şi fără celule de energie. Totuşi, cristalele erau cele mai importante. Putea găsi o modalitate de a face restul.

Dar viziunile încă nu terminaseră cu el. Apăru o altă viziune, un Jedi antic prăbuşit pe peretele peşterii, cu tunica zdrențuită, cu ochii închişi. Era ca şi cum ar fi conținut înfrângerea tuturor Jedi în silueta sa micşorată.

Ferus merse spre viziune. Îl va înfrunta şi pe el. Sunetul paşilor lui răsună încet, iar viziunea îşi ridică capul.

— Cine eşti? întrebă.

Era reală. Era un bărbat.

Ferus se lăsă încet într-o poziție ghemuită.

— Garen?

Cu buzele crăpate, bărbatul întrebă:

— Cine vrea să ştie?

— Sunt Ferus Olin.

— Cunosc... numele ăsta. Ucenicul lui Siri.

— Da. Ne-am întâlnit odată... cu mult timp în urmă. Sunt un prieten al lui Obi-Wan Kenobi.

— Obi-Wan. E în viață?

— Da, e întreg. E prea încăpățânat ca să nu fie.

Garen se sprijini de peretele de piatră al peşterii şi zâmbi.

— Da, acum ştiu că eşti chiar tu, Ferus.

— El m-a trimis aici ca să te găsesc. Se va întoarce cu o navă.

— Oh, grozav, spuse Garen. O să mă salveze Obi-Wan. Nu voi mai scăpa niciodată de gura lui.

— Toată lumea are un preț de plătit pentru supraviețuire, zâmbi Ferus.

— Nu credeam că a mai supraviețuit vreun Jedi.

— Nu credeați?

— Fy-Tor-Ana. Şi ea a venit aici... dar avea de gând să se ducă pe Coruscant, să vadă ce s-a întâmplat cu Templul şi apoi să se întoarcă după mine. Nu s-a mai întors... niciodată.

Dintr-o dată, auziră un zgomot teribil, un urlet de agonie. Şi apoi aerul se umplu de urlete oribile.

— Viziuni? întrebă Ferus.

Garen se chinui să se aşeze mai bine.

— Nu.

— Gorgodonii, spuse Ferus. Dar de ce ar... Mă întorc imediat.

— Nu plec nicăieri.

Ferus se repezi înapoi prin peşteră până la deschidere şi puse ochiul pe fantă.

Trupele de şoc înarmate cu lansatoare de rachete şi proiectoare de flăcări distrugeau sistematic cuibul de gorgodoni. Creaturile se împotriveau cu ferocitate, dar Ferus putea vedea că erau la doar câteva minute distanță de înfrângere. Se luptau să-şi protejeze adăposturile, dar Ferus văzu cum soldații lansau grenadele cu fragmentare spre bolovanii şi pereții periferici pentru a crea o ploaie de moloz în afara intrării în peşteră. Chiar în timp ce privea, un bolovan mare căzu chiar în fața lui, obturându-i vederea şi trimițând un nor de piatră pulverizată în peşteră. Se dădu înapoi tuşind.

Ştiau că se afla aici. Îi tăiau calea de ieşire. Acum trebuia să iasă prin partea din față a peşterii. Se grăbi să se întoarcă la Garen.

— Trebuie să ieşim prin față. Sunt sigur că ne vor aştepta. Ferus bâjbâi la centura sa utilitară. Scoase un flacon de apă şi o pastilă de proteine. Poți să înghiți asta?

Dar Garen doar se uită la ea. Apoi îşi întoarse privirea spre Ferus, iar tânărul îi văzu resemnarea.

— Trebuie să pleci. Am venit aici pentru a fi cu Forța, pentru a mă odihni cu viziunile strămoşilor mei. Forța Vie este prea slabă în mine acum.

Se strădui să-şi extragă sabia de la centură, apoi i-o înmână lui Ferus.

— Are nevoie de cristale noi. Am văzut că le-ai găsit pe ale tale – cele albastre. Pune-le înăuntru. E a ta acum.

— Nu pot să o iau, spuse Ferus.

— Trebuie, spuse Garen. Nu o voi mai folosi niciodată. Aş fi mândru să o înmânez unui coleg Jedi.

— Dar eu nici măcar nu sunt Jedi. Nu mai sunt.

— Simt Forța în tine, spuse Garen. Asta e de ajuns.

Ferus luă sabia de lumină cu respect. În mod ciudat, mânerul se simțea perfect echilibrat în mâna lui. Chiar dacă era zgâriată şi lovită, iar într-o parte avea o adâncitură mare, se cuibărea în palma lui ca şi cum ar fi fost confecționată de el însuşi. Atinse închizătoarea de pe mâner şi aşeză cristalele înăuntru. O activă şi lama începu să funcționeze, strălucind de un albastru palid ca gheața.

— Foloseşte-o cum trebuie, spuse Garen.

— Aşa voi face. O să ieşim amândoi de aici. Ferus se aplecă şi îl privi pe Garen în ochi. Forța Vie poate că este slabă, dar încă este în tine. Nu ar fi corect să te părăsesc fără să încerc. Ar fi împotriva Codului Jedi.

Îi întinse apa şi pastila. Dură o clipă, dar Garen aprobă din cap. Ferus îl ajută să bea apa şi să înghită pastila. Apoi îl ajută să se ridice în picioare. Împreună, se îndreptară spre partea din față a peşterii. Ferus nu ştia cum putea să lupte şi să-l protejeze pe Garen, dar ştia că trebuie să o facă.

Se întrebă unde era Trever. Se întrebă unde era Obi-Wan. Se întrebă cum de ajunsese în situația asta. Se întrebă de ce nu putea să găsească o planetă frumoasă pentru un exil confortabil şi să încerce să ignore Imperiul. Se întrebă dacă viziunile aveau dreptate, dacă nu cumva îşi asumase această sarcină doar pentru a dovedi că era un Jedi până la urmă.

Pe măsură ce se apropiau de deschiderea peşterii, Ferus îl mută pe Garen spre partea îndepărtată, lângă o stâncă mare.

— Rămâi aici cât timp verific situația.

Se strecură înainte. Exact aşa cum se temuse, afară era o întreagă echipă de trupe de şoc, aliniată în formație de luptă. Numără cincisprezece soldați. Nu era un număr imposibil pentru un Jedi, dar pentru unul care nu mai folosise o sabie de lumină de mult timp, ar fi putut fi o problemă.

Îi privi pentru o clipă, încercând să-şi dea seama ce plan aveau. Şi apoi ştiu care era. În spatele trupelor, un mortier mobil cu grenade Merr-Sonn se apropia pentru a lua poziție. Era capabil să tragă un total de o sută de grenade la fiecare aproximativ o secundă una după alta, având înmagazinate alte sute de grenade care puteau fi reîncărcate printr-un tub. Fiind operat de doi soldați pe o sanie cu repulsor, putea accelera rapid şi se putea ridica în aer până la treizeci de metri. Pe scurt, era foarte manevrabil – o adevărată maşină de ucis.

Garen găsise cumva puterea să se strecoare lângă Ferus. Scoase un fluierat scăzut.

— Nu sunt veşti bune.

— Sunt puşi pe treabă, fu de acord Ferus.

— Deci, cât de bun eşti cu sabia aia de lumină?

— De fapt, sunt puțin ruginit.

— Aş fi vrut să nu fi auzit asta.

— Ai şi alte arme?

— Nu.

— Ia pistolul meu blaster.

— Care e planul? întrebă Garen.

— Ar trebui să am un plan?

— Ei bine, spuse Garen, eu aş sugera unul. Să apelăm la antrenamentul nostru din Templu.

— Un test? Acum?

Poate că, până la urmă, nu-i fusese atât de dor de Jedi.

— Când întâlneşti o forță copleşitoare şi eşti depăşit numeric, care sunt strategiile pe care le ai la dispoziție'?

— Retragerea, în primul rând, spuse Ferus, cu ochii ațintiți asupra trupelor. Asta e întotdeauna una dintre favorite.

— Mă tem că este imposibilă în această situație. Să o încercăm pe a doua.

— Transformă avantajul inamicului în avantajul tău.

Lui Ferus îi veneau uşor cuvintele. Îşi amintea cum stătea la ore la Templu, studiind scenarii. Se credea că, deşi Jedii erau pacificatori, trebuiau să aibă cunoştințe de strategie militară. Îi fuseseră de folos ca ofițer în Războiul Clonelor.

— Să capturăm mortierul, spuse el încet. Dar cum?

— Am venit în această peşteră cu mulți ani în urmă pentru a-mi găsi cristalele, spuse Garen. M-am hotărât să aştept afară până când voi fi pregătit, până când am simțit Forța crescând în jurul meu. Ei bine, asta a fost ceea ce mi-am spus. De fapt, am tras de timp. Am stat mult timp, doar studiind deschiderea peşterii. Şi am observat ceva – o pasăre. Era una dintre acele păsări mici, albe, o *pană de zăpadă*, care îşi construise un cuib deasupra deschiderii peşterii. Şi mi-am dat seama că mă uitam greşit la peşteră – pare că este sculptată în fața muntelui, dar, de fapt, este o mică ieşitură în afară, ca o lespede, deasupra ei.

— Nu înțeleg, spuse Ferus. Şi nu-mi place să-ți reamintesc, dar acolo stă o trupă de soldați şi vreo sută de grenade.

— Lespedea este suficient de mare pentru un cuib de păsări *pană de zăpadă*, dar este suficient de mare şi pentru un om, spuse Garen.

— Să mă urc acolo?! Nu vreau să o fac! Aş fi o țintă perfectă.

— Poți ajunge acolo sus ascunzându-te chiar în spatele bolovanilor din interiorul intrării, continuă Garen. Urcă-te pe partea laterală a peşterii, apoi balansează-te în afară şi ajungi pe lespede. Dacă o faci repede, s-ar putea să nu fii reperat.

— S-ar putea să nu fiu?

— Nu se vor uita deasupra peşterii, ci înăuntru, încercând să observe mişcările. Apoi poți sări cu Forța peste primele coloane şi să aterizezi aproape de mortierul mobil. Când te vor vedea, voi încerca să le distrag atenția.

Ferus se uită la Garen cu îndoială. Părea la fel de fragil ca şi *pana de zăpadă* despre care vorbise. Era cel mai nebunesc plan pe care îl auzise vreodată.

Dar nu avea unul mai bun. Şi timpul se scurgea.

— Vor începe să înainteze, spuse Garen, privind afară. Lasă-i să avanseze. Tu du-te după mortierul ăla. Eu voi rămâne aici să mă ocup de ei.

Ferus se uită la el cu neîncredere.

— Singur?

— Nu voi fi singur, spuse Garen. Viziunile mă vor ajuta. Acum pleacă! Şi fie ca Forța să fie cu tine.

Era acesta planul corect, sau era doar obişnuit să asculte de Maeştrii Jedi?

Ferus se ținu pe lângă pereții peşterii în timp ce se apropia de intrare,

ascunzându-se în umbră până când se contopi cu peretele. Se urcă pe bolovani, mişcându-se pe furiş. Se echilibră pe ultimul bolovan, pipăind cu degetele în jurul părţii superioare a peşterii, căutând un punct de prindere sigur. Trebuia să facă acest lucru orbeşte; nu putea să vadă afară din peşteră. Trebuia să aibă încredere că, odată ce se va balansa în sus şi în afară, va putea să urce pe lespede.

Îi scană pe soldaţii care se aflau acum sub el. Priveau înainte, cu puştile blaster ţinute pregătite. Fără îndoială că aşteptau ordine prin căşti. În spatele liniilor, plutea lansatorul mobil de grenade. Îi văzu pe soldaţii de pe platformă cu mâinile pe comenzi.

Acum ori niciodată.

Se balansă în aer, îşi răsturnă corpul, ratând la un fir de păr să se lovească de peretele peşterii şi ateriză pe lespedea îngustă. Se rostogoli cât putu de mult în spate, ascunzându-se în umbră. Inima îi bătea cu putere în timp ce aştepta, întrebându-se dacă îl va arunca în aer vreo grenadă.

Nu se întâmplă nimic. Nu-l văzuseră. Până acum, totul era bine.

Ferus simţi cum se adună Forţa. *Garen.* O accesase şi se dezvolta. Sări peste capetele trupelor de şoc. Dar dacă acei soldaţi nu-l vedeau, cei de pe mortierul mobil îl văzură şi deschiseră focul. Grenadele zburară prin aer, îndreptându-se spre el în plin zbor. Sabia lui Garen se simţea echilibrată în mâna lui, iar lama albastră strălucea. Devie grenadele în timp ce se îndreptau spre el, lovindu-le în jos, spre soldaţi. Se simţea extraordinar să aibă din nou o sabie în mână.

Antrenamentul îi revenise şi nu trebuise să forţeze pentru asta. Era acolo, în felul în care se mişca, în unghiul precis al atacului său.

Ateriză pe platforma mobilă, cizmele sale lovind un soldat şi trimiţându-l în zbor de pe platformă. Alunecă în scaun, inversă motorul repulsorlift cu o smucitură, pornindu-l la capacitate maximă, iar soldatul din spate căzu.

Batalionul se împrăştie în faţa lui când îi lovi cu o ploaie de grenade. Putea să folosească mortierul pentru a intra în peşteră şi să-l lua pe Garen. Dar, deodată, mortierul căzu într-o parte. Soldatul sărise brusc înapoi la bord. Ferus simţi căldura unui fulger pe lângă ureche. Se feri, încercând să mânuiască sabia în acelaşi timp. Era o mişcare dificilă, dar una pe care ar fi putut să o facă cu uşurinţă în tinereţe. Acum, abilităţile sale cu sabia erau ruginite şi era puţin dezechilibrat. Spre groaza lui, Ferus începu să cadă de pe mortier în timp ce soldatul îşi îndrepta blasterul spre el şi trăgea.

Deci. Poate că nu sunt chiar atât bun pe cât credeam că sunt.

Simţi căldura arzătoare în umăr. Fu aruncat înapoi de pe mortier şi se lovi puternic de pământ.

Bine. Un gorgodon m-a folosit ca sac de box şi o viziune malefică s-a jucat cu mine ca şi cum aş fi o minge laser. Acum am fost împuşcat cu un blaster. Nu e deloc o zi bună.

Văzu mortierul oprindu-se în aer şi învârtindu-se. Se întorcea spre el. Furia îl străbătu. Furie faţă de el însuşi. O dăduse în bară. Totul avea să se termine aici, în afara peşterii de pe Ilum. Era cel mai sacru loc pentru Jedi şi aici îi vor rămâne oasele. Forţa încetini timpul, iar el îşi reactivă sabia. Nu putea să se dea la timp la o parte din calea barajului care se apropia, ştia asta, dar se va alătura Forţei încă luptând.

Văzu o strălucire cu colţul ochiului, o sclipire de lumină. Ceva cădea din cer.

Dintr-o dată, o explozie de lumină îl trimise înapoi la pământ.

O încărcătură alfa[1]. Un explozibil mic trimis chiar în mortierul mobil. Apoi altul,

---

[1] Încărcătură alfa – tip de explozibil folosit datorită lipsei de zgomot şi de fum. Erau disponibile în diferite cantităţi de încărcătură – completă, pe jumătate şi sfert – oferind puteri diferite de explozie.

şi încă unul, şi încă unul. Grenadele explodară într-o deflagrație uriaşă. Ferus se rostogoli pe pantă, făcând orice ca să scape de căldura aceea teribilă. Ajunse să se oprească, lovindu-se cu capul de un bolovan. Îl văzu pe Trever într-o navă de vânătoare, eliberând explozibili asupra plutonului de jos, fiind urmărit de o navă de transport mai voluminoasă. Trupele de şoc fugiră să se pună la adăpost.

Ferus nu se opri să proceseze durerea pe care o simțea. O acceptă şi îşi focusă mintea la următorul lucru. Sub acoperirea atacului lui Trever, porni spre peşteră. Din ochii lui curgeau lacrimi din cauza fumului, iar umărul se simțea ca şi cum ar fi luat foc. Îl găsi pe Garen lângă gura peşterii, prăbuşit pe podea, cu un blaster în mână.

Nava ateriză chiar la intrarea în peşteră. Ferus îl ridică pe Garen. Se simțea la fel de uşor ca o pasăre. Apoi fugi spre rampă. Trupele de şoc îi împroşcară cu rafale de blaster, dar Trever reuşi să mai arunce câțiva explozibili în spatele bolovanilor, iar focurile de blaster se domoliră.

Ferus fugi pe rampă cu Garen. Acesta se prăbuşi în genunchi pe podea.

În timp ce transportorul care îl urmărea îşi croia drum în jos, Trever trase de comenzi în sus. Împingând motoarele la maxim, porni în viteză. Nu puteau să fugă în afara planetei, dar puteau să depăşească transportorul.

— Ştiu un loc unde ne putem ascunde, spuse Garen. Obi-Wan ne poate găsi acolo.

Capitolul 15

Apelul de ajutor ajunse la Obi-Wan în timp ce părăsea Polis Massa. Ştia exact în ce peşteră se vor ascunde, aşteptându-l – o peşteră fără cristale de pe Ilum pe care Jedii o foloseau adesea ca hangar sigur.

Tot restul călătoriei, Obi-Wan nu se putu gândi decât la două lucruri: *Garen este în viață* şi *Malorum trebuie oprit*. Când ajunse la peşteră, Ferus şi Trever îl aduseră pe Garen la bord. Obi-Wan voia să se întoarcă imediat şi să-şi vadă vechiul prieten, dar ştia că o evadare rapidă era esențială. Abia după ce ajunseră în spațiul cosmic şi după ce Ferus preluă comenzile, Obi-Wan se întoarse în cabină pentru a-şi vedea prietenul.

Dacă înainte fusese doar recunoscător pentru că prietenul său era în viață, acum i se rupea inima să îl vadă. Nu l-ar fi recunoscut. Cu ochii închişi, Garen stătea întins pe spate, cu pielea palidă ca zăpada şi fragil. Obi-Wan simțea că, dacă ar fi respirat deasupra lui, ar fi putut să-l dizolve în vapori. Garen fusese întotdeauna robust şi plin de viață. Trupul său scânteia de electricitate, iar ochii săi erau plini de viață şi umor.

Se apropie cu paşi liniştiți. Garen nu se mişcă. Obi-Wan îi putea vedea venele delicate şi albastre din pleoape, cercurile întunecate de umbră de sub ochi. Obrajii îi erau goi, iar părul îi era rar. Pieptul lui, cândva musculos, părea căzut.

Ochii lui Garen se deschiseră de parcă ar fi fost cel mai greu lucru pe care trebuia să-l facă vreodată. Se concentrară asupra lui Obi-Wan.

— Pot să îți aduc ceva? întrebă Obi-Wan.

Vocea lui Garen era o şoaptă.

— Numai să nu-mi aduci o oglindă. Pot să văd pe fața ta cât de rău este.

— Eşti în viață, spuse Obi-Wan. Pentru asta sunt recunoscător.

— Nici măcar eu nu sunt atât de sigur de asta. Dar îți mulțumesc că m-ai găsit.

Fiecare cuvânt părea să-l coste pe Garen. Ce mai putea face Obi-Wan acum? Cum putea să aibă grijă de el? Nu-l putea duce înapoi cu el la Mos Eisley. Ar fi atras prea multă atenție şi, în plus, nu prea existau îngrijiri bune pe Tatooine. Avea nevoie de odihnă şi de monitorizare constantă.

Garen aluneca deja înapoi în inconştiență.

— Putem vorbi mai târziu, spuse Obi-Wan.

Aşeză o mână pe umărul prietenului său, pipăind mai ales osul. Toate sentimentele se revărsară în el, dragostea pentru prietenul său, neputința pe care o simțea, amintirea a ceea ce fusese Garen. Pierderea a ceea ce avuseseră.

Se adună şi se întoarse în cabina de pilotaj, strecurându-se pe scaunul de lângă Ferus. Trever cedase în fața epuizării şi adormise ghemuit pe bancheta din bucătărie.

— Mulțumesc că l-ai salvat pe Garen, spuse Obi-Wan.

— Acesta este doar începutul, spuse Ferus. D'harhan a dat de înțeles că mai există un prizonier Jedi pe Coruscant. Garen a spus că a întâlnit un alt Jedi în peşteră şi că ea a plecat pe Coruscant. Ar putea fi acelaşi Jedi. Ar putea fi încă în viață şi prizonieră.

— Coruscant este un loc mare. Ar putea fi oriunde.

— Nu pot ascunde un Jedi. Noi o putem găsi. Îi putem găsi pe toți.

— Şi apoi, ce?

— Îi ducem la o bază secretă.

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu ai face decât să le aduci mai mult pericol pe cap, Ferus. Cea mai bună speranță de supraviețuire este să rămânem împrăştiați pentru moment. Prea multă energie a Forței concentrată într-un singur loc ar putea alerta Sithul.

— Nu cred că o mână de Jedi ar declanşa un răspuns, spuse Ferus. În plus, vom fi bine ascunşi.

— Cum vei găsi acest loc?

— L-am găsit deja. La fel şi tu.

Obi-Wan se gândi o clipă.

— Asteroidul.

— Nu este cartografiat, se deplasează constant.

— E o bucată de stâncă fără adăpost în mijlocul unei furtuni atmosferice.

— Înțelegi ce vreau să spun? Perfect. Vocea lui Ferus era puternică, hotărâtă. L-am contactat deja pe Roan, prietenul meu de acasă. Ştiu că a fost periculos să risc o transmisiune, dar el este singura persoană în care pot avea încredere şi care nu se află deja pe această navă sau pe acel asteroid. Avem un sistem codificat pe care l-am stabilit cu ani în urmă, o serie de locuri de întâlnire. Aduce provizii şi apoi se întoarce la Ussa. I-am dat o listă detaliată cu proviziile de care vom avea nevoie pentru Garen şi alte câteva lucruri. Va trebui să fim autosustenabili.

Obi-Wan putu auzi entuziasmul din vocea lui Ferus, dar nu putu să i se alăture. Nu era momentul să se certe. Era momentul să se odihnească şi să facă planuri.

— Trezeşte-mă când ajungem la portul spațial, spuse el.

* * *

Trever privi prin fereastra cabinei de pilotaj spre portul spațial Nixor. Era un mic port care orbita în jurul sistemului Nixor. Era o amalgam aglomerat şi dezorganizat. Nixorii, fiind în duşmănie cu restul sistemului, refuzau să mdernizeze portul sau chiar să facă reparații regulate. Piloții făceau tot posibilul să îl evite dacă puteau, dar era întotdeauna aglomerat din cauza poziției sale centrale pe Inelul Mijlociu. Era un loc în care era uşor să te ascunzi.

— Cu siguranță alegi cele mai urâte găuri din galaxie în care să te întâlneşti, observă Trever.

— Asta e şi ideea. Uneori, cel mai bun loc pentru a te ascunde este în mulțime.

Ferus activă rampa şi se grăbi să coboare. Căută în mulțimea diversă şi îl văzu aproape imediat. Roan era mai slab şi părea că încă nu-şi revenise complet după rănile suferite în timpul şederii în închisoarea Imperială. Dar zâmbetul lui era acelaşi.

Merseră încet unul spre celălalt.

— Arăți ca un dinko într-o zi proastă, spuse Roan.

Ferus ştia că era adevărat. Îşi administrase bacta pe navă, dar combinația dintre rana provocată de blaster şi bătaia dată de gorgodon îl secătuise. Şi îi dăduse o vânătaie verzuie destul de frumoasă pe tâmplă, lângă dunga argintie din părul său.

— Mulțumesc. Nici tu nu eşti chiar un cadou, răspunse el.

Roan înaintă şi îl apucă de brațe pe Ferus. Era salutul lor special, *unul pentru celălalt*, după o lungă absență. Când Roan îl atinse pe Ferus, îl văzu făcând o grimasă.

— Ce este?

— Doar o rană de blaster. Nimic de care să îți faci griji.

— Nu poți să fugi şi să te ascunzi, ca toți ceilalți? Trebuie să te duci să cauți probleme? glumi Roan, dar ochii îi erau îngrijorați.

— Ei bine, îi ştii pe Imperialii ăştia, sunt aşa de amuzanți. Pur şi simplu nu pot sta departe.

Zâmbetul lui Roan deveni forțat.

— Presupun că tu chiar trebuie să o faci.

— Da. Aş vrea...

— ...să fie altfel, ştiu.

— Există Jedi în viață, spuse Ferus. Vreau să-i găsesc şi să-i pun în siguranță.

Roan aprobă încet din cap.

— Am crezut că ai părăsit Ordinul Jedi.

— L-am părăsit.

— Serios? Nu pare aşa de aici.

— Acum au nevoie de mine. Unii sunt încă în viață. Se ascund. Dacă ar avea un loc unde să vină, un loc sigur, asta le-ar da o şansă să lupte din nou. Aşa că am de gând să înființez o bază secretă.

— Ah, asta explică sera, spuse Roan.

— Ai reuşit să o aduci?

— Am o seră prefabricată, provizii alimentare, semințe, plante, sistem de purificare a apei şi o unitate medicală completă. Tot ce ai cerut. Plus combustibil suplimentar şi câteva datapaduri şi alte câteva lucruri. Şi *vioflautul* tău, ca să poți să-i torturezi şi pe alții seara, aşa cum mă torturai pe mine.

Ferus râse, dar îl cuprinse tristețea. Vechea lui viață dispăruse cu adevărat. Se dusese pentru totdeauna.

— Te pui în mare pericol, spuse Roan. Dar cred că ştii deja asta. Ei bine, nu-ți face griji, partenere. Ne putem vedea din când în când. Am şi eu treabă de făcut pe Ussa. Imperiul a luat măsuri drastice împotriva rezistenței, dar aşteptăm. Faci ceea ce trebuie.

— Nu ştiu dacă e adevărat, spuse Ferus. Ştiu doar că trebuie să o fac.

— Uneori, spuse Roan, asta e tot ce ajungi să ştii.

Capitolul 16

Semnalul de orientare funcționa perfect, dar tot trebuiră să se scufunde în furtuna atmosferică pentru a ajunge înapoi la asteroid. Ferus era mai obişnuit acum cu forfecările spațiale, precum şi cu vârtejurile gravitaționale bruşte care puteau face nava să scape de sub control. Totuşi, când asteroidul apăru la vedere, răsuflară cu toții uşurați.

Toma şi Raina trebuie să-i fi văzut apropiindu-se, pentru că rămăseseră în picioare aşteptând în timp ce Ferus ateriza. Apoi coborî rampa şi ieşiră toți trei.

— Ne bucurăm foarte mult să vă vedem, spuse Toma.

— Începusem să ne plictisim să conversăm unul cu celălalt, spuse Raina.

Încerca să glumească, dar pe fața ei se citea tensiunea. Fără îndoială că se temuse că nu se vor mai întoarce.

— Avem provizii, spuse Ferus. Şi un camarad rănit.

— Lasă-mă să mă ocup eu de el, spuse Raina. Înainte de Războiul Clonelor, îmi terminam pregătirea medicală.

Alergă uşor pe rampa de acces în navă. Ferus se întoarse spre Toma.

— Vom stabili o bază aici. Sperăm să găsim mai mulți Jedi care să vină. Am destule provizii pentru a ne asigura autonomia. Am nevoie de ființe care să o conducă în timp ce eu sunt plecat. Speram să vă conving pe tine şi pe Raina să o faceți. Îmi dau seama că nu e o slujbă prea atrăgătoare, dar...

— Nu pot vorbi în numele Rainei, spuse Toma, dar nu-mi pot imagina o cauză mai bună.

Apoi descărcară proviziile. Obi-Wan, Ferus şi Toma montară locuințele prefabricate care erau împachetate cu grijă în containere din duroțel. Structurile de plastoid erau durabile şi construite pentru a rezista la căldură şi frig.

După ce terminară, se opriră să privească cerul întunecat de deasupra lor. Deoarece asteroidul călătorea încontinuu şi nu avea soare, nu exista separare între zi şi noapte. Cu toate astea, exista sentimentul că trecuse ziua şi că era timpul pentru somn.

Obi-Wan se uită la Garen. Raina amenajase un fel de clinică într-una dintre structuri, iar Garen dormea.

— Îi va lua ceva timp să-şi revină, spuse Raina încet. Nu este nimic din ceea ce nu am putea face pentru el aici şi pe care l-ar putea primi într-o structură de primă clasă. Are nevoie de odihnă, de hrană şi de îngrijiri medicale de bază. Îl voi face bine, Obi-Wan. Se uită la Garen cu tristețe pe față. Mi-l amintesc din Războiul Clonelor. S-a schimbat mult.

El îşi puse mâna pe umărul ei.

— Îți mulțumesc că ai grijă de el.

Obi-Wan se strecură afară din structură. Ferus stătea singur, uitându-se la cer.

— Ce mai face Garen?

— Doarme. Raina nu ştie cât va dura recuperarea lui. Dar va fi bine aici.

— Acum că s-a instalat, cred că ar trebui să plecăm spre Coruscant, spuse

Ferus. Nu avem timp de pierdut.

Iată. Acesta era momentul în care avea să-l dezamăgească.

— Nu vin cu tine, Ferus.

Ferus păru întristat, dar nu surprins.

— Cred că ştiam asta. Speram doar că te vei răzgândi.

— Ți-am oferit tot ajutorul pe care ți l-am putut oferi.

— Cum rămâne cu Garen? Este prietenul tău!

— Îl las într-un loc unde poate fi îngrijit.

— Da, are nevoie de îngrijire. Asta e şi ideea mea. L-am găsit pe Garen şi ştim că mai există un alt Jedi care are nevoie de ajutorul nostru. Ferus clătină din cap. Nu înțeleg cum poți să refuzi asta.

— Şi nu pot să-ți explic. Sunt unele lucruri pe care pur şi simplu nu le poți şti.

Ferus pufni pe nas.

— Din nou misiunea ta secretă.

— Îmi pare rău că nu pot să-ți spun. Dacă ai nevoie de ajutorul meu din când în când, te voi ajuta. Dar nu pot construi această bază cu tine. Nu pot călători prin galaxie cu tine. Am locul meu în această luptă, care a fost deja stabilit.

Putu să vadă nerăbdarea de pe fața lui Ferus.

— Deci îi vei abandona pe cei care au nevoie de tine, cum ar fi cel mai bun prieten al tău?

— Ei te au pe tine. Asta este misiunea ta, Ferus. Tu ai ales-o.

Ferus îşi întoarse privirea, furios.

Propriile sentimente ale lui Obi-Wan erau o harababură în interiorul lui. Nu putea spune că nu gândea că Ferus avea dreptate. O parte din el se întreba dacă nu cumva îl abandona pe Garen şi îşi făcea griji pentru acest grup fragil. Toma şi Raina erau curajoşi şi descurcăreți, dar nu puteau face mai mult decât atât. Trever era isteț şi inventiv, dar era încă un băiat. Garen era bolnav şi fragil. Iar Ferus abia îşi stabilea din nou un țel. Se implicase prea mult, crezând că încă mai este un Jedi la fel de puternic ca înainte. Şi acum îi lăsa pe toți să se descurce singuri.

Făcea ceea ce trebuia. Ştia sigur asta. Dar să meargă mai departe, să facă acel lucru şi să nu aibă regrete... asta era ceva de care nu era capabil.

Acceptarea nu te fereşte de regrete.

Era o amintire de data asta şi sună limpede ca un clopot în mintea lui Obi-Wan. El şi Qui-Gon purtând una dintre multele lor discuții după o misiune. Nu-şi mai amintea ce anume regretase, nici ce anume ceruse. Dar îşi amintea un apus de soare arzător şi începutul cerului nopții deasupra lui, şi îşi amintea clar răspunsul lui Qui-Gon

Să fii o ființă vie înseamnă să trăieşti cu regrete. Cei care spun că nu regretă nimic sunt mincinoşi sau proşti. Acceptă-ți regretele aşa cum îți accepți greşelile. Apoi mergi mai departe.

Obi-Wan se uită la Ferus şi simți durere în inimă. Ferus era atât de curajos şi avea atât de multe de făcut. Şi totuşi, trebuia să-l părăsească. Faptul că inima i se putea frânge, faptul că putea fi cuprins de această confuzie... era ceva ce nu mai simțise de multă vreme. Era ceva ce sperase să nu mai simtă niciodată. Şi totuşi, iată-l aici, cu inima plină de sentimente.

Şi atunci înțelese, la fel de sigur cum îşi cunoştea misiunea, de ce îi spusese Qui-Gon că nu era pregătit pentru antrenamentul în căile Ordinului Whills.

Când vei şti de ce nu eşti pregătit, vei fi pregătit, îi spusese Qui-Gon.

Acum ştia. Acum era pregătit să se întoarcă.

— Am două lucruri de cerut de la tine, spuse Obi-Wan. Unul este Garen.

— Voi avea grijă să fie îngrijit, spuse Ferus cu rigiditate. Nu trebuie să mi-o ceri. Nu-l voi abandona niciodată.

— Îți mulțumesc. Acum trebuie să îți mai cer un lucru. Mă tem că Malorum cercetează Polis Massa. Cel mai bine ar fi să nu ştii de ce. Am reuşit să deviez ancheta pentru o vreme, dar nu ştiu ce cunoaşte Malorum sau ce are de gând să facă în continuare. Răspunsurile la aceste întrebări pot pune în pericol fiecare Jedi – şi începutul rezistenței.

— Îl voi urmări pentru tine, spuse Ferus. S-ar putea să dureze ceva timp.

— Fă tot ce poți, spuse Obi-Wan. Dacă va continua să investigheze, voi avea nevoie să ştiu. În drumul tău spre Coruscant, vreau să mă laşi pe Tatooine. E timpul să mă întorc.

— Mă tratezi ca pe un ucenic, spuse Ferus. Nu vrei să-mi spui ce faci şi îmi dai ordine.

— Aşa se pare, spuse Obi-Wan. Dar eu nu te consider un ucenic.

— Atunci, cum mă consideri? întrebă Ferus iritat.

— Un Jedi, spuse Obi-Wan. Unul dintre ultimii.

Privirea tulburată a lui Ferus se limpezi. Inspiră adânc, iar asta păru să-l calmeze.

— A trecut atât de mult timp de când am fost un Jedi, spuse el. Vechile căi sunt înrădăcinate în mine, dar trebuie să mă lupt să le redescopăr. Acceptarea, nu-i aşa? Acceptarea fără judecată. De asta am nevoie.

— E ceva pentru care trebuie să te străduieşti, oricum.

Ferus se întoarse cu fața spre el. Obi-Wan văzu că Ferus nu-l înțelegea. Nu-l iertase. Dar făcuse un pas pe calea potrivită.

— Atunci voi încerca.

Capitolul 17

Aterizară cu nava lui Toma în afara aşezării Mos Eisley. Obi-Wan îşi înfăşură mantia în jurul lui. Vântul se pornise, iar nisipul de afară sufla nebuneşte. Era bine. Toată lumea avea tendința de a sta la adăpost în timpul furtunilor de nisip. Avea să meargă în siguranță până la locuința sa.

— La revedere, Trever, zise Obi-Wan. Am avut o călătorie interesantă împreună. Fie ca Forța să fie cu tine.

— La fel şi cu tine, Obi-Wan.

Trever se întoarse în navă, iar Obi-Wan rămase în vârful rampei cu Ferus. Particule de nisip le înțepau obrajii şi pielea expusă.

— Un loc fermecător, remarcă Ferus. Înțeleg de ce vrei să rămâi.

— Asteroidul tău este o grădină?

— Ah, dar va fi.

Obi-Wan făcu o pauză. Era o parte din el care voia să rămână cu Ferus, să păstreze această unică legătură umană cu trecutul. Dar ştia ce avea de făcut şi că trebuia să o facă singur.

— Mă bucur că drumurile noastre s-au încrucişat din nou, spuse el.

— Ai fost bun cu mine când eram ucenic, răspunse Ferus. Te-am admirat mai mult decât pe oricare alt Jedi... Pe tine şi pe Siri. Acum cred că trebuie să am şi eu încredere în tine. Dar nu e la fel de uşor.

— Qui-Gon ar spune că, atunci când vine vorba de Forța Vie, încrederea este singura monedă de schimb, spuse Obi-Wan.

Ferus aprobă din cap.

— Ai spus că mă vei ajuta dacă voi avea nevoie. Îți promit acelaşi lucru. Fie ca Forța să fie cu tine, Obi-Wan Kenobi.

— Fie ca Forța să fie cu tine, spuse Obi-Wan. Găseşte-i şi adună-i. Fă-i să fie în siguranță.

Cu mâna pe noua sa sabie de lumină, Ferus se întoarse pe rampă. Obi-Wan păşi pe solul nisipos al lui Tatooine. Se retrase la adăpostul relativ al unei stânci, pentru a privi cum Ferus făcea o verificare a zborului înainte de plecare.

O voce i-a pătrunse în cap.

N-am spus niciodată că încrederea este moneda de schimb a Forței Vii.

De data asta, Qui-Gon părea sec, amuzat. Obi-Wan zâmbi.

— Nu?

Nu cred că aş fi spus ceva atât de pompos. Sună mai degrabă ca ceva spus de tine.

Obi-Wan se sprijini de peretele de piatră.

— Mă bucur că m-am întors.

Ceva s-a schimbat la tine. Simt asta.

— Acum ştiu de ce nu eram pregătit să primesc antrenamentul, spuse Obi-Wan. Îmi pierdusem legătura cu Forța Vie. Tu m-ai învățat, viața mea m-a învățat, Siri m-a învățat... cum să mă conectez la Forța Vie. Am învățat să trăiesc cu inima deschisă.

Dar apoi, Anakin a trecut de partea întunecată, iar eu mi-am pierdut perspectiva.

Ai simţit doar furie şi vină şi te-ai întors împotriva ta.

— Am avut multe de reproşat.

Poate că da.

— Dar totuşi, nu puteam să văd calea de ieşire.

Ai purtat toată responsabilitatea pentru ceea ce s-a întâmplat. Ţi-ai repetat greşelile. Trebuie să ştii asta, Obi-Wan – Anakin a fost cel care a ales să treacă de partea întunecată. Nu durerea l-a împins acolo. Nu tu l-ai împins acolo. El a făcut alegerea.

— Erau atât de multe lucruri pe care ar fi trebuit să le văd. Atâtea locuri în care ar fi trebuit să-l corectez.

Da. Dar trebuie să-ţi accepţi regretul aşa cum îţi accepţi greşelile. Apoi mergi mai departe.

— Cineva mi-a spus asta odată, cu mult timp în urmă.

Zâmbetul reveni în vocea lui Qui-Gon. *Păcat că nu l-ai ascultat.*

Obi-Wan simţi că se ridică ceva de pe umerii lui. Qui-Gon avea dreptate. Vina îl paralizase, iar acum dispăruse. Învăţase să se ierte. Învăţase să se deschidă din nou la durere. Nu mai era acelaşi om care fusese atunci când se exilase prima dată pe Tatooine. Atunci dorise să exileze mai mult decât pe el însuşi. Voise să-şi exileze inima.

Ei bine, va locui aici şi îl va veghea pe Luke, dar nu va înceta să trăiască. Şi va începe cu iertarea greşelilor sale. Acum ştia că făcea parte dintr-o mare luptă. Galaxia nu se învârtea în jurul eşecurilor sale. Nu se sprijinea pe succesul lui.

Puterea Imperiului era impresionantă. Înspăimântătoare. Dar Luke şi Leia erau în viaţă. Ferus era în viaţă, şi poate că şi alţi Jedi erau în viaţă. Într-o zi, se va ridica o rebeliune.

Obi-Wan privi nava gri ridicându-se în aer şi dispărând din vedere. Ferus era viitorul. Ferus avea să preia lupta la care Obi-Wan nu se putea alătura.

Obi-Wan îşi pregăti mintea. Simţi prezenţa lui Qui-Gon, constantă şi sigură.

— Sunt gata să încep, spuse el.

Capitolul 18

Ferus strecură nava pe culoarul spațial expres, aglomerat, spre suprafața Coruscant. Trever nu mai văzuse niciodată atâta trafic spațial. Culoarele erau înțesate cu vehicule, toate luptându-se pentru o poziție mai bună.

— N-ai mai văzut aşa ceva, nu-i aşa? întrebă Ferus.

— Niciodată.

— Are cam tot ce ți-ai dori, spuse Ferus, fluturând o mână spre miile de clădiri.

Trever se simți îngrozit. Nu mai văzuse niciodată atâtea lumini, iar în spatele fiecărei lumini se afla o afacere, o casă, o locuință.

— Şi am contacte aici. Ar putea fi un loc în care să-ți pui rădăcinile.

O durere răsuci stomacul lui Trever. Crezuse că el şi Ferus erau parteneri. Sigur, se gândise să-l părăsească pe Ilum, dar nu o făcuse. Acum Ferus profita de prima ocazie pentru a-l părăsi.

Ferus îi văzu privirea de pe față.

— Ce este?

Fața lui Trever împietri.

— Eşti gata să descarci gunoiul spațial, nu-i aşa?

— Nu, spuse Ferus. Dar acum am un nou obiectiv. Este periculos. Nu ştiu unde voi merge, cum voi trăi. Nu te pot târî în asta.

— Nu mă târăşti.

— Şi nu poți să-mi spui că nu te-ai gândit să pleci, spuse Ferus. Există moduri mai uşoare de a trăi.

— Bine, m-am gândit la asta, recunoscu Trever. Şi nu pot să spun că sunt înnebunit de această afacere cu baza Jedi. Dar nu ştiu, mă cam simt blocat cu tine. Ăsta e adevărul îngrozitor.

Ferus râse.

— Cred că pot spune... mulțumesc.

Trever se întinse şi îşi sprijini picioarele pe consolă.

— Deci, dacă nu te superi, nu plec nicăieri pentru moment.

Ferus ştia că trebuia să păstreze un profil scăzut. Ştia că ar fi trebuit să andocheze la cel mai aglomerat port spațial şi să se piardă în mulțimea imensă.

Dar nu se putu abține să nu treacă pe lângă Templul Jedi. Trebuia să vadă.

Se ridica în fața lui. La început, părea un miraj, ireal, o proiecție holografică. Pentru că asta nu putea fi real. Turnurile erau rupte. Jumătatea superioară a turnurilor Templului era pârjolită de foc. Era o ruină. Camerele grațioase, holurile, grădinile, fântânile... Dispăruseră toate.

Îl străbătu un cutremur profund. Mâinile îi tremurau pe comenzi. Lângă el, chiar şi Trever era tăcut.

Oare înțelesese cu adevărat pierderea Jedilor până în acest moment? Nu păruse să fie aşa. Acum îl umplea. Se îneca cu furia lui, cu durerea lui. Cu tristețea lui.

Ar fi fost în pericol pe Coruscant în fiecare clipă. Nu ştia de unde să înceapă să o caute pe acea Jedi întemnițată. Nu ştia care dintre vechile lui contacte erau moarte.

Unii puteau fi acum spioni ai Imperiului. Se afla într-o nouă galaxie şi nu era sigur că avea instrumentele necesare pentru a se descurca.

Dar, cu ochii ațintiți asupra Templului distrus, era mai sigur ca oricând de calea sa.

De ce el? Viziunile îl acuzaseră de aroganță. Dar Ferus ştia că răspunsul era simplu. El era singurul care putea. Îi va găsi pe ultimii Jedi şi îi va aduce acasă.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generaţii după generaţii, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul

lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic

şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată Guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinţe pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei Senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor Rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului

Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare şi armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi.

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre."

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

